

Buenos @íres-i hírmondó

Az Argentínai Magyar Közösség havi elektronikus hírlevele
Publicación electrónica mensual de la Comunidad Húngara en la Argentina

A DECEMBERI SZÁM TARTALMÁBÓL

ÉVZÁRÓ

Gröber Lisa
1. oldal

ESEMÉNYNAPTÁR CALENDARIO

Francisconé Balthazár Márta
2. oldal

SZABÓ SIPOS MÁTÉ, AZ ARS HUNGARICA MEGHÍVOTT

Székásy Miklós
5. oldal

MEGEMLÉKEZÉS AZ 1956- OS SZABADSÁGHARCRA BUENOS AIRESBEN

Francisconé Balthazár Márta
7. oldal

DISCURSO EN PLAZA HUNGRÍA

Erwin Blahó
10. oldal

MOMENTOS DE ESPIRITUALIDAD EN EL HOGAR SAN ESTEBAN

Marta Balthazar
13. oldal

VERNISSAGE EN EL MINDSZENTYNUM

Marta Balthazar
14. oldal

COMO ARGENTINA, PERO DE DERECHA

Zilahi-Sebess Péter
16. oldal

HA - HA - HA !!

Haynalné Kesserű Zsuzsanna
18. oldal

MAGYAR KÖRÖKBEN

Bonczos Zsuzsi
19. oldal

MEGEMLÉKEZÉS AZ 1956-OS TÖRTÉNELMI ESEMÉNYRŐL A PLAZA HUNGRÍA-N

Vattay Miklós
23. oldal

POGÁCSA recept

Miss Budapest
24. oldal

MAGYAR TUDÓSOK BUENOS AIRES VÁROS DÍSZVENDÉGEI

Székásy Miklós
25. oldal

ITT A VAKÁCIÓ

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi
27. oldal

KÉT HATÁRON TÚLI KÖZÖSSÉG IS VÁLASZTOTT A KÖZELMÚLTBAN

Czékus Ábel
29. oldal

EGY VILÁGHÍRŰ TERMÉSZETBARÁT

Saáry Éva
31. oldal

¿CUÁNTO VALE TU METRO CUADRADO?

Sebastián Santos
34. oldal

JUEGO PERVERSO DE LAS TARJETAS BANCARIAS

Kiss Péter
36. oldal

ÉVZÁRÓ

Talán már látta, hogy a napokban a Hírmondó honlapjának bal oldalán **magyar zene- és filmajánló** található. Kattintson rá, és hallgassa meg első válogatásunkat! Szívesen fogadunk zenés és videós ajánlatokat (lehetőleg link formában)! Arra törekszünk, hogy jövőre gazdagabb multimédia lehetőségeket biztosítsunk.

Zaha Alexandra, aki a Hírmondó számos részlegein tevékenykedik felajánlotta, hogy szívesen elkészít **nyomtatott példányokat**, kérésre. Kérem, írja meg a Hírmondó email címére. Átvehetőek lesznek a Hungáriában, egy szimbolikus összeg ellenében.

Kérem, adomány és reklám lehetőségekről a buenosaireshirmondo@gmail.com címen érdeklődjön.

Minden kedves olvasónknak békés Karácsonyt és örömteljes Újévet kívánok!

A Buenos Aires-i Hírmondó online verziója, továbbra is ingyenesen hozzáférhető; nincs sem havi, sem évi díja. Bedolgozói és írói non profit munkát végzünk. Adományokat fogadunk, amit új programokra, szoftverekre és dizájnra fordítunk. E hónaptól kezdve, van egy vadonatúj, még-üresen álló kiadó **reklámfelületünk** is!

Az új Buenos Aires-i Hírmondót eddig *Besenyi Károly (Bariloche), Dávid Szanisla (Szeged) Horompoly Ester (Los Angeles) Luraschi Földényi Judit (Bécs) és Schirl Klára (Buenos Aires)* szponzorálták. Hálásan köszönjük nekik a bizalmat, a lelkesítő támogatást és természetesen az anyagi hozzájárulást!

SZILVESZTERI MULATSÁG a HUNGÁRIÁBAN

MUY FELIZ AÑO NUEVO!

BUÉK

December 31, szerda, 20.30 órakor
 Belépő: \$ 95.-
 Hungária tagoknak, rendezett tagságdíjjal \$ 60.-
 Gyerekek 12 éves korig ingyen
 Vacsora à la carte
Sans-Souci zenekar
 Asztalfoglalás: Omar 4799-8437

Fiesta de Fin de Año en el HUNGARIA
Miércoles, 31 de diciembre 20.30 horas
 Entrada: \$ 95.-
 Socios con cuotas al día \$ 60.-
 Menores hasta 12 años gratis
 Cena a la carte
Orquesta Sans Souci
 Reserve mesa: 4799-8437 Sr. Omar

Pasaje Juncal 4250 - Olivos

ESEMÉNYNAPTÁR

CALENDARIO

December 1., hétfő 19.30 óra: AMISZ évzáró Vezetőségi gyűlés. Amenábar.

December 5, 6, 7., péntek 18-22 óra, szombat 16-22 óra, vasárnap 16-21 óra: Karácsonyi vásár a Hungáriában. Vasárnap, 18-kor jön a Mikulás! Jelentkezés Alexandránál 4794-4986, vagy mailen: alexandrazaha@hotmail.com . Csomag ára \$ 60.-, Hungária

December 7., vasárnap, 10.30: Spanyol nyelvű Istentisztelet. Nt. David Calvo. Református Egyház

December 8., hétfő: Ünnepnep. Szeplőtelen Fogantatás

December 14., vasárnap, déltől kezdve: ZIK karácsony. Benavídez

December 14., vasárnap, 12.30: Valentin Alsinai Magyar Dalkör évzáró ebéd. Ebédre foglalás: 4209-6333. Valentin Alsina

December 15., hétfő, 17 óra: Betlehemes jelenet a ZIK rendezésében. Szent István Magyar Öregotthon. Chilavert

December 20., szombat, 21 óra: XVI. Táncház. Tipikus magyar vacsora. Belépő: \$ 25.- Jelentkezés 15-6849-6076. Mindszentynum

December 20., szombat, 17 óra: Coral Hungária énekel a magyar öregotthonban. Szent István Magyar Öregotthon. Chilavert.

December 24., szerda: Szenteste

December 25., csütörtök: Karácsony

December 26., péntek: Munkaszünet

December 31., szerda, 20.30 óra: Szilveszter est zenekarral és vacsorával. Belépő: \$ 95.-. (tagoknak, rendezett tagságdíjjal \$ 60.-). Gyerekek 12 éves korig ingyen. Vacsora, à la carte. Asztalfoglalás Omár: 4799-8437. Hungária

2015. január

Január 3-13: Cserkész tábor Rio Cuarto-ban (Pcia. de Córdoba)

*Kegyelemteljes Karácsonyt és Boldog Új Évet!
Jó nyaralást és pihenést kívánunk olvasóinknak!*

ESEMÉNYNAPTÁR

CALENDARIO

Lunes 1, 19:30 hs.: Reunión del Consejo Directivo cierre del año FEHRA. Amenábar

Viernes 5, sábado 6 y domingo 7: Feria de Navidad. El domingo 18 hs. llega Papá Noel. Se pueden anotar con Alexandra 15-5177-6996 o por su e-mail: alexandrazaha@hotmail.com. El paquete de cada chico tiene un costo de \$ 60.- Hungría

Domingo 7, 10.30 hs.: Culto en español, Rvdo. David Calvo. Iglesia Reformada

Lunes 8: Feriado. Día de la Inmaculada Concepción

Domingo 14, a partir del mediodía: Reunión de Navidad organizado por el Círculo Zrínyi (ZIK). Benavidez

Domingo 14, 12.30 hs.: Almuerzo de fin de año Coro Húngaro de Valentín Alsina. Reservas: 4209-6333. Valentín Alsina

Lunes 15, 17 hs.: Villancicos navideños presentados por el Círculo Zrínyi (ZIK) - Hogar Húngaro San Esteban. Chilavert

Sábado 20, 21 hs.: XVI. Peña Folklórica húngara "Táncház". Clase abierta de baile y música en vivo. Cena típica húngara. Bono contribución: \$25. -. Avisar participación: 15-6849-6076. Mindszentynum

Sábado 20, 17 hs.: Coral Hungría visita y canta en el Hogar San Esteban. Hogar Húngaro San Esteban. Chilavert

Miércoles 24 : Nochebuena

Jueves 25: Navidad

Viernes 26: Feriado puente

Miércoles 31, 20.30 hs.: Fiesta de Fin de Año. Entrada: \$ 95.- (socios con cuotas al día \$ 60.-). Menores hasta 12 años gratis. Cena a la carta. Reserva de mesa: 4799-8437 con Omar. Hungría

Enero 2015

Del 3 al 13: Campamento scout en Rio Cuarto (Prov. De Córdoba)

¡Feliz Navidad y Próspero Año Nuevo 2015!

¡Felices vacaciones y muy buen descanso para todos nuestros lectores!

BOLDOG KARÁCSONYT!

*Nincs édesebb ünnep széles e világon,
Mint a fehér havas csillogó Karácsony.
Édes otthonokban terített asztalok,
Mosolyognak rájuk mennybéli angyalok.*

*Piros mosoly fénylik mazsolás kalácson,
E nélkül nincsen is igazi Karácsony,
Diós-, mákosbélű cukros sütemények
Megannyi költemény, karácsonyi ének...*

*S hogyha tovatűnik, mint az édes álom,
Az alig várt, sóvárgott, csodaszép Karácsony,
Emlék édes íze marad meg utána,
S új Karácsony jöttét öreg, ifjú várja...*

(Szabó-Lovász Károly: Édes ünnepek)

Ezzel a szép verssel kívánunk Mindannyioknak nagyon boldog Karácsonyt és békés Újesztendőt!

Az idén, 58 év távlatából, nagyon remélem, hogy „fehér havas csillogó Karácsonyunk” lesz....

Sok szeretettel

Márti és Pancho

SZABÓ SIPOS MÁTÉ, AZ ARS HUNGARICA MEGHÍVOTT

Az Ars Hungarica idei utolsó magyarországi meghívottja Szabó Sipos Máté, hírneves karnagy és karmester volt.

Utazásának a célkitűzése magyar zeneszerzők műveinek a betanítása a Művészeti Egyetem (IUNA) zenei fakultása és a Juan José Castro konzervatórium tanítványai részére, egy nagyon követelményes munka és csak pár napi kisszámú rövid próba alapján, Leidemann Sylvia hatékony szervezésében, amelyben a La Lucila helységi Juan José Castro konzervatórium tanárai is közreműködtek.

Szabó Sipos Máté a Liszt Ferenc Akadémián végzett, először az Állami Operaház kórusában kezdte működését, majd különböző kórusok és zenekarok karmesteri posztját foglalta el, 2003 óta az Állami Operaház kórusmestere és több ízben a zenekar karmestere volt, ezenkívül pedig az Egri Szimfonikus Zenekar állandó karmestere.

Két hangversenyen tudtuk értékelni Szabó Sipos Máté kivételes vezénylési tehetségét: október 30-án a magyar nagykövetségen, az Ars Hungarica támogatóiból meghívott közönség részére, és október 31-én a Juan José Castro konzervatóriumban, mindkét esetben kizárólag magyar zeneszerzők műveiből összeállított programmal. A nagykövetségi koncertet az Ars Hungarica az október 23-i Forradalom megemlékezésének szentelte.

Barcsi Gyula nagykövet üdvözlő szavai után Juan Ufor zongorán adta elő Kodály Zoltán Meditáció című művét és Dohnányi Ernő Ruralia Hungarica sorozatából négy részletet. A közönséget jelenlétükkel megtisztelő Julio Cánepa (a IUNA rektorhelyettese) és Cristina Vázquez (a zenei fakultás dékánja) tiszteletére a zongorista az argentin Alberto Ginastera Rondo Gyermekmotívumokon darabját is hozzáadta. Ufor technikája mindig elsőrendű, a magyar zene ritmusait pedig nagy átérzéssel tudja tolmácsolni. Ezután következett a Művészetek Egyeteme Zeneosztálya diákjainak az előadása: Weiner Leó Divertimento-ját (Rókatánc, Marosszéki keringő, Csüördögölő) és Bartók Béla Erdélyi népi táncait hallottuk. Igazán csodálatra méltó, hogy két rövid próba után a karmester ilyen nagyszerű eredményt tudott elérni. Érdekes előzetes magyarázatai, Székásy Miklós fordításával, hozzájárultak a művek jobb megértéséhez, megérdemelve a közönség hosszú és lelkes tapsát. Befejezésül Cristina Vázquez dékán díszdiplomát adott át Szabó Sipos Máténak.

A 31-i koncert igazán nagyszabású volt, kb. 60 személy vett részt: a konzervatórium tanítványaiból álló két férfi és egy női kórus, az előző napi

tanulók vonós hangszereiből álló zenekar, a tanárokkal kiegészített vonós, fúvós és ütős zenekar, Juan Ufor zongorista, Rosario Díaz Pumará szoprán szólista és a meghívott Coral Hungaria. Az előző esti művek megismétlésén kívül a férfikórus Bartók Béla Legénycsúfoló dalát, Ligeti György Folyóvíz és Kodály Zoltán A csikó darabját énekelte. Rosario Díaz Kodály Zoltán Árva vagyok és A Csitári hegyek alatt dalait énekelte, jó magyar kiejtéssel és stílushoz illő technikával. Az est méltó befejezéseként a női kórusok zenekari kísérettel adtak elő 5 számot Bartók Béla Gyermekek és női karok III. és IV. füzetéből: Huszárnóta, Ne menj el, A restek nótája, Bolyongás és Cipósütés. A darabok közötti, Leidemann Sylvia által szerkesztett szövegeket, Dombay Jenő olvasta fel, hozzáadva szokásos humoros kommentárjait.

A koncert végén Szabó Sipos Máté megköszönte ennyi ember lelkes közreműködését, kifejtve, hogy aligha lehetne más országban olyan hangversenyeket szervezni, amelyen

hangversenyeket szervezni, amelyen ilyen nagyszámú zenész nyújtson megfelelően magas színvonalú hozzájárulást egy nekik annyira idegen típusú és nyelvű zenében.

Mint saját véleményem hozzátenném, hogy ezeknek az igazán minden szempontból kiválóan prezentált előadásoknak a létrehozatala csak azért volt lehetséges, mert egyrészt Leidemann Sylvia összehozta a sokfelől toborozott zenészt és másrészt Szabó Sipos Máté, mint nagyszerű karmester és egyúttal a mesterkurzusok olyan sikeres tanítója, pár nap alatt képes volt a szereplő zenészekből kihozni a maximális teljesítményt.

U.i. A két koncertzáró Bartók dal humoros szövege:

Cipósütés

Kertem alatt, kertem alatt arat három varnyú;
Tücsök gyűjti, tücsök gyűjti, szúnyog köti kévét.
Bolha izog, bolha ugrál, bolha izog, ugrál.
Szekérre kévét hány.
Mén a szekér a malomba,
Három macska hajtja, három tarka macska;
Ez itt szítál, az meg rostál,
A harmadik vágja, malomkövet vágja
Szürke samár vizet hoz egy akós hordóban,
Kilenc akós hordóból tekenőbe tölti. :
Lúd dagasztja, lúd dagasztja, kemencébe rakja.
Medve várja, medve várja, kisült-e a cipó?
Tyúk a cipót csipegeti, tyúk a cipót eszi,
Hangya morzsát szedi.

Resteknek nótája

Vasárnap bort inni,
Hétfőn nem dolgozni,
Kedden lefeküdni,
Szeredán felkelni,
Csütörtök táncolni,
Pénteken számolni,
Szombaton kérdezni,
Mit fogunk dolgozni?
Jó nóta, szép nóta,
Restnek a nótája:
Más csak hadd dolgozzon,
Ő meg csak mulasson

MEGEMLEKEZÉS AZ 1956-os SZABADSÁGHARCRA BUENOS AIRESBEN

A Buenos Aires-i magyar kolónia, a Hungária dísztermében különlegesen megható TE-ÉN (a szabadságharcosok) című műsorral adott tiszteletadást az 1956-os szabadságharc eseményeinek.

Régi szokásához híven, Zólyomi Kati volt a műsorfelelős. Összeállította, megrendezte, megírta a szövegeket és betanította a Zrínyi Ifjúsági Kör (ZIK) diákjainak és tanári karának az dalokat, amelyeket Wagner Carolina vezényletével énekeltek el.

Az ünnepélyt Zombory István, a Hungária elnöke nyitotta meg, majd átadta a szót Dr. Barcsi Gyulának, aki ezt az ünnepélyes alkalmat felhasználta, hogy bemutatkozzon úgy, mint az új nagykövet Argentínában, ti. az elmúlt három évben, mint a Magyar Nagykövetség tanácsosa ügködött.

56-os megemlékezés a Hungariába

Az ünnepélyt Zombory István, a Hungária elnöke nyitotta meg, majd átadta a szót Dr. Barcsi Gyulának, aki ezt az ünnepélyes alkalmat felhasználta, hogy bemutatkozzon úgy, mint az új nagykövet Argentínában, ti. az elmúlt három évben, mint a Magyar Nagykövetség tanácsosa ügyködött.

Az megemlékezésnek méltó hangulatát Zólyomi Kati és Ádám Tímea bevezetőnek elmondott gondolatai nyújtották. Majd valóban impozáns volt amikor kinyílt a függöny és a színpadon felsorakozott a Zrínyi Ifjúsági Kör kórusa; szép magyaros blúzban és ingben, sok kicsi gyerek, tinédzser, tanár és zenész. Michael Jackson „We are the world” zenéjére Zólyomi Kati írta meg a magyar szövegű dalt. Két szőke kisleány Makkos Zsófi (már 4. generációs magyar) és Manen Txaro (pár éve a ZIK-diák, de nem magyar), tökéletes kiejtéssel és csengő gyermekhanggal énekelték: *„Van egy idő, amikor megszólal a dal, most van az, hogy kéz a kézben van, vége már az évnek, felszólalt már a hang”* azután a kórus folytatta.

Végül Gorondi Gábor: *„Mert a magyar ilyen: mint fényes napsugár: a viharokon is átvág, mint Te meg Én!”*

élő zene a megemlékezésen

Két szabadságharcos, **Pongrácz Gergely**, - a forradalom alatt a Corvin köz parancsnoka, az emigrációban a Magyar Szabadságharcos Szövetség alelnöke, majd 1991-ben hazaköltözése után a „Pesti srácok” Alapítvány létrehozója és vezetője volt- és **Sticker Katalin** - a Corvin köz felkelői és harcosai csoportjának aktív tagja, akit halálra ítélték és 1959-ben, 27 éves korában kivégeztek - összefoglalt életrajzaikat Ádám Tímea ismertette.

A megrázó életrajzok között Tcharykow Szergej melodikus hangjával, Tolcsvay László megzenésített „Az első villamos” című versével lepte meg a hallgatóságot, majd Lomniczy Melinda és Micaela duóban elénekelték József Attila igen kedvelt „Kertész leszek” c. versét. A zenei kíséretet dobokkal és gitárral Nagy Otto, Lajtaváry Richárd és Lévay Gyula produkálták.

Lomniczy Melinda és Mica

Túrmezei Erzsébet, „A legnehezebb kérés” című verséből, részleteket olvastak fel Lajtaváry Zsuzsi, Cury Avedikian Sirun, Ijjas Christian és Gorondi Gábor. Wagner Carolina gitár kísérettel énekelte spanyolul Teresa Parodi „Veronikának” című versét. Élettársa, Nuñez Gustavo pedig csellóval kísérte őt.

A „Cefre” népzenekear nyújtotta Écsi Gyöngyinek a zenei aláfestést, aki egy kalotaszegi „Hajnali” nótával és csodálatos hangjával ajándékozta meg a jelenlevőket. Gyöngyi református lelkész, aki Felvidékről immár ötödször látogat el Argentínába egy-egy hónapra és minden alkalommal feltölti, nemcsak a kolónia lelkivilágát, de itt tartózkodása alatt minden intézményben igyekszik a legjobbat nyújtani magából.

Prohászka Ottokár, Orbán Balázs és Zólyomi Kati gondolatai, elmélkedései majd a Cefre zenekar kíséretében elénekelt magyar himnusz zárta be a műsort.

Záró gondolat: Bob Marley szerint "A zene pszichológia. Ha nem jut be a szívbe, a lélekbe, az elmébe, az emberek nem fogják érezni." Ez a megzenésített műsor, több mint valószínű, hogy egy kiváló, nem mindennapi emléket hagy a szereplő fiatalok szívében, lelkében, elméjében és érzelmében arról a forradalomról amely megváltoztatta a magyarok sorsát 1956 után. Nem könnyű a feladat, 15 ezer kilométerre az anyaországtól, harmadik és negyedik generációs fiataloknak olyan érzelmeket nyújtani, melyeken keresztül értékelni és átérezni tudják a történelmi eseményeket, amelyeket talán csak a nagyszüleik vagy azok szülei éltek át. Mindazok, akik hozzásegítenek és megtalálják a módot, hogy ez elérhető legyen, megérdemlik a társadalom elismerését.

UBA
Universidad de Buenos Aires

El Rector de la Universidad de Buenos Aires, Dr. Alberto Edgardo Barbieri y el Decano de la Facultad de Cs. Exactas y Naturales Dr. Juan Carlos Reboreda, invitan a usted al acto de entrega del Diploma que distingue como Doctor Honoris Causa de esta Universidad al Prof. Dr. Endre Szemerédi, quien dictará la conferencia titulada:
"The "absorbing" method (Is laziness paying off?)"

El mismo tendrá lugar el día 16 de diciembre de 2014 a las 14,00 hs en el Aula Magna del Pabellón I de la Facultad de Cs. Exactas y Naturales.

R.S.V.P.
4576-3333/32

Intendente Güiraldes 2160
Pabellón I Ciudad Universitaria
Ciudad Autónoma de Buenos Aires

Ezt írta Dr. Szemerédi
Endréről a sajtó a
díjával
kapcsolatosan:

http://index.hu/tudomany/2012/03/21/szemeredi_endre_kapta_a_matematikai_nobel-dijat/

http://sociedad.elpais.com/sociedad/2012/03/21/actualidad/1332336584_537937.html

Copia y pega cada enlace en la barra de tu navegador.

Discurso Plaza Hungría

Señores y señoras

El día 23 de Octubre amaneció como cualquier día gris y otoñal en el paraíso socialista. Nadie se imaginaba que ese día quedaría para siempre en la historia, y marcaría nuestras vidas hasta el último día. El ambiente en general estaba enrarecido. Los polacos exigían en las calles cambios en el sistema. Los universitarios en Budapest organizaron una manifestación en su apoyo, con la participación de los obreros y trabajadores de las fábricas, preparando un petitorio de 16 puntos donde se exigía el retiro de las tropas soviéticas, libertad de palabra, independencia económica y neutralidad con respecto a los dos bloques en pugna. Todo se realizó pacíficamente, hasta que la multitud llegó al edificio de la radio, pidiendo la transmisión de los 16 puntos. Acá se disparó por primera vez contra los manifestantes desarmados. Los acontecimientos se precipitaron con una velocidad increíble. El ejército abrió los arsenales, el pueblo se armó y empezaron los combates con la policía política militarizada. El gobierno títere vio, que se quedó sin poder de fuego, pidió la intervención soviética, invocando el pacto de Varsovia de defensa mutua. A medianoche ya era una guerra total entre el pueblo armado con fusiles y granadas contra el ejército más poderoso del mundo.

discurso embajador Plaza Hungría

¿Pero cómo llegamos a ese punto para que estalle la ira popular? ¿Y que a nadie le importe quién está en frente y de qué fuerzas dispone? ¡Queremos ser libres cueste lo que cueste!

El ejército rojo ocupó el país desde el año 1945. Los comunistas con el 17% de los votos entraron en el gobierno de coalición haciéndose cargo del Ministerio del Interior, dirigido por veteranos comunistas instruidos en Moscú. Organizaron la policía política, la AVH, que es la abreviatura de "Autoridad Defensora del Estado". Se detuvo a gente inocente, cuyo pecado era no pensar como ellos. Fueron torturados y desaparecidos de a cientos.

Eliminaron la clase dirigente tomando su lugar. Así, en cuatro años destruyeron toda la oposición, con terror o alianzas con los políticos traidores de varios partidos. Formando el frente popular ganaron las elecciones del año 49. Inmediatamente se implantó un estado totalitario estilo estalinista. Se acabó la prensa libre e independiente y la libertad de palabra. El partido controlaba todo. Los centenarios símbolos patrios fueron eliminados, siendo reemplazados por simbología del partido: estrella roja y la hoz y el martillo. Se empezó a perseguir a los diferentes credos, diciendo que la religión es el opio de los pueblos. Su odio hacia todo lo que era cuestión de la fe se resumió en el trato al Cardenal Mindszenty. Se lo condenó con un juicio falso a cadena perpetua por ser "un agente del imperialismo al servicio de Estados Unidos y del Vaticano". Se estatizó todo. La propiedad privada dejó de existir, y el estado dispuso según su voluntad de los bienes, generalmente en beneficio de algún fiel camarada. Las industrias quedaron en manos de ineptos, cuyo mérito era la militancia incondicional. A la gente de diferentes oficios, como zapateros, sastres etc. la obligaron a integrar cooperativas por un miserable sueldo. Trabajar por cuenta propia era ser enemigo declarado del sistema comunista y del partido y tenía que ser castigado.

En el campo la situación era exactamente igual. Primero, el productor no podía disponer libremente de su cosecha, se lo llevaba el estado a precio vil, dejando nada más que lo mínimo para la subsistencia. Paralelamente venia la colectivización forzada. Fue un fracaso, no se producía ni lo necesario para el consumo interno. ¿La educación? Había que cambiarle la mentalidad a las futuras generaciones y convencerlos que el sistema elegido por la URSS era el único en el que la clase trabajadora era dueña de todos los medios de producción, y trabajaba para llegar al comunismo puro, que era un estado superior de bienestar del ser humano.

El lavado de cerebro era continuo. Nos sugirieron que sigamos el ejemplo de un chico soviético, quien denunció a sus padres por no estar de acuerdo con el sistema. ¡Teníamos que espiar a nuestros padres en casa! Demás está decir, que no lograron el resultado propuesto. Todos en secreto seguían escuchando Radio Europa Libre y La Voz de América, a pesar de que todos sabíamos que "¡Las paredes oyen!" El camarada Stalin era el padre supremo que velaba por nosotros y nuestro bienestar todo el tiempo. El secretario del PC. Húngaro era nuestro padre a secas, que también velaba por nosotros. Se tergiversó la historia, y la realidad cotidiana, según la contaban, era como vivir en el paraíso. En la política interna las diferentes tendencias del partido se fagocitaban entre sí, según los cambios en la URSS. Las fronteras estaban herméticamente cerradas, y los guardias abrían fuego si alguien se acercaba más de lo debido. La cortina de hierro era una cruda realidad. El 23 de octubre estallo el hartazgo. El pueblo cansado de tanta hipocresía siniestra y cinismo, decidió tratar de tomar su destino en manos propias. La juventud, que según el camarada Rákosi "ya era nuestra, lo educamos nosotros" fueron los primeros en tomar las armas contra ellos. No importaba la edad. Había chico de 13 – 14 años entre los luchadores. Fueron días muy difíciles, llenos de esperanza, esperando la ayuda de Occidente que nunca llegó. Ellos en ese momento estaban ocupados en el Canal de Suez, o sea con la ruta del petróleo, ese pequeño país en el centro de Europa importaba muy poco, además era un feudo Soviético. Entre los días 28 de octubre y el 4 noviembre estábamos convencidos que habíamos triunfado. Los rusos se retiraron de las ciudades, con la promesa que en un futuro cercano abandonarían el territorio húngaro. Brotó la vida de entre las ruinas. ¡Todo era entusiasmo y fe en un gran futuro por delante, libre y soberano! Éramos unos tiernos creyentes de buena fe y fuimos vilmente engañados. Los soviéticos se

reorganizaron, y entraron en Budapest con cientos de tanques y miles de hombres de infantería. Aquel 4 de noviembre en la madrugada nuestro primer ministro hizo desesperadas y dramáticas llamadas a Occidente para que vengan en nuestra ayuda, pero nadie se involucró, sólo recibimos apoyo moral. Nos sentimos traicionados por la hipocresía y doble discurso de nuestros supuestos amigos. A pesar de su aplastante superioridad los rusos tardaron semanas en terminar con la resistencia decidida de los patriotas. Fue terrible la venganza contra el pueblo. Juicios sumarios, ejecuciones, persecuciones durante años y deportaciones a la Unión Soviética. Los menores condenados a muerte por su participación en la lucha, los encarcelaban y esperaban que cumplan los 18 años para ser ejecutados.

Unos doscientos mil húngaros elegimos el camino hacia occidente esperando poder rehacer nuestras vidas en un ambiente de libertad.

Damos gracias a la República Argentina que nos acogió sin ningún prejuicio, y permitió que con nuestro trabajo contribuyamos a la construcción de este gran país. Formamos nuestras familias, tuvimos nuestros hijos y somos parte integrante de la sociedad.

Allá en Hungría el terror duro años, hasta que ellos mismos se dieron cuenta, que podía estallar otra revolución peor que la anterior. Así se inició una convivencia forzada entre el opresor y el oprimido que duró hasta el colapso del sistema comunista. Lástima que los verdugos de aquella época no recibieron un castigo merecido y ejemplar.

Hemos luchado, perdimos militarmente, pero nos queda la satisfacción moral de haber dado el primer empujón con el que comenzó la caída del comunismo, llevándose éste hasta su final más de un

millón de vidas en su recorrido de 70 años de terror en la historia de la humanidad. Eterna gloria a nuestros héroes que ofrendaron sus vidas en aras de un mejor futuro para su patria y el mundo.

¡Gracias a todos!

Plaza Hungría, 8 de noviembre

DIANA GRÖBER

Diseño Gráfico
FADU - UBA

www.behance.net/Dianadg

diana.grober@gmail.com

cel. +54 11 62 17 28 83

MOMENTOS DE ESPIRITUALIDAD EN EL HOGAR SAN ESTEBAN

Frecuentemente se comparten momentos de profundo contenido espiritual en el Hogar San Esteban. Sacerdotes y pastores de las iglesias católicas, reformadas y evangélicas tanto de la comunidad húngara, como de las iglesias de Chilavert y Villa Ballester celebran cultos religiosos para los residentes del Hogar San Esteban. Durante el mes de noviembre una vez por semana la pastora Gyöngyi Écsi, quién estuvo de visita en Buenos Aires, tuvo a su cargo la vida espiritual de los mayores que habitan en el hogar. Su presencia en la colonia responde en esta ocasión y por quinta vez a la invitación de la Iglesia Reformada húngara. Durante su visita pone especial interés en compartir cada semana una mañana entera con todos los residentes, privilegiando a las húngaras, porque entiende mucho pero no posee aún el dominio del español. Sin embargo, al menos en esta oportunidad, acompañándola en sus lecturas bíblicas y sus correspondientes meditaciones, también pudieron escucharse en español en la voz de quien escribe este artículo. Las lecturas fueron tomadas del libro del Apocalipsis en especial de la parte que se refiere en el versículo 21 a “El Cielo Nuevo y la Tierra Nueva”.

Terminada la lectura, como si fuera un cuento explicó con palabras sencillas cada párrafo, con lo que atrajo la atención de los presentes, quienes participaron activamente interviniendo con sus propios comentarios.

Gyöngyi con su hermosa voz llenó con salmos religiosos húngaros el salón principal y en muchos de ellos fue acompañada por las que conocían las letras y su música y por la armónica de Fritz, el único caballero presente. En cada visita Gyöngyi compartió el almuerzo con los residentes y cada vez en una mesa diferente y aprovechó ese momento para una charla más íntima pero informal mientras se deleitó con los exquisitos platos que se preparan a diario en el hogar. ¡Gracias Gyöngyi, vuelve pronto!

VERNISSAGE EN EL MINDSZENTYNUM

Con la presencia de un nutrido público del ámbito artístico, el 30 de octubre se dio inició a la primera exposición de obras de los pintores húngaros Pedro Roth y Patricio Bonta en el Auditorio del Mindszentynum.

Nacidos en Budapest, tienen una amplia trayectoria en el mundo del arte que desarrollaron fundamentalmente en Buenos Aires. Roth es licenciado en Realización Cinematográfica graduado en la Universidad Nacional de La Plata y ha publicado el libro El Pensamiento Urbano y El Pensamiento Rural. Organiza eventos artísticos y dicta cursos. Se especializó en retratos y es realizador de numerosos audiovisuales. Artista plástico autodidacta. Bonta realizó sus estudios de pintura y dibujo en diversos talleres, pero en particular con Aníbal Carreño y simultáneamente desarrolló una amplia labor como Creativo Publicitario. Ambos artistas han participado en numerosas exposiciones y tienen en su haber premios nacionales e internacionales.

Patricio Bonta, Dr. Julio Crivelli y Pedro Roth

Una vez que el público terminó de admirar las obras expuestas, el Dr. Julio César Crivelli dictó una conferencia muy interesante con el título de "Puentes entre la cultura húngara y argentina en el arte".

El Dr. Crivelli es abogado, coleccionista de arte, interesado en mitología e historia y presidente de la Asociación Amigos del Museo Nacional de Bellas Artes. Durante su disertación analizó en profundidad las obras y relató vivencias personales con los expositores.

De las pinturas de Roth se formuló la pregunta y analizó buscando respuestas en lo que ocultan las miradas fijas y confusas de sus personajes, de ojos que miran siempre de frente entre colores arrebatados. ¿Ellos somos nosotros? ¿Por qué esa obsesión sin dimensión y cuáles serán las causas que ocultan? La mirada sin dimensión, ni profundidad, es la mirada de Roth o quizá sea también la nuestra. ¿Los rostros frontales y vacíos serán sus propios sueños? ¿Los personajes comunes estarán soñándose a sí mismos y Roth los representa? ¿O son los sueños del pintor? Seguramente está representando nuestra mirada, que es también la suya, que refleja nuestros temores, el chirriar de la vida cotidiana, la frustración argentina de no ser y de no volver a ser.

Luego entró al análisis de las obras de Patricio Bonta. Desde siempre su pintura ha sido una vivencia de regreso, un impulso a volver, un camino valiente hacia senderos de la memoria o del destino. Transmite que todo está presente y actual.

Está Hungría, que corre por sus venas con su música alegre y violenta y su lucha eterna por la libertad. Y sus noches, y los terrores de la noche. Está la guerra de la que vino, que todavía resuena en el fondo lejano de su pintura y el humo en el que siempre se refugia de la solemnidad.

Pedro Roth képei

Patricio Bonta képei

Con su pintura indaga en nuestras búsquedas, en la angustia del destino, en nuestros dolores y en la salvación. Monstruos alegres, insectos gigantescos, se apoderan de nuestro mundo indefenso y muestran las verdaderas bestias apocalípticas que viven en nuestro interior y están al acecho, para esclavizarnos y colonizar nuestra conciencia. Sus nuevas imágenes reflejan a ese libro mágico, la Biblia, a donde está nuestra creación y nuestro origen y el mensaje de Dios a través de los evangelios.

Acaso quiere transmitirnos que hay una crucifixión que debemos aceptar y es que nunca entenderemos el sentido de la vida. Las imágenes transmiten esperanza. Nos dicen que hay que emprender el camino. Nos dicen que podemos quebrar el encanto ruinoso que nos acecha. Que si consagramos el saber al espíritu, podemos recuperar la libertad, podemos regresar del exilio y de la muerte del alma. Finalizada la conferencia se ofreció un brindis y luego una cena típica húngara para los que deseaban seguir compartiendo.

A Mindszentynum vezetősége, a festők, az előadó és barátok

COMO ARGENTINA, PERO DE DERECHA

Un Director del Banco Central de Hungría en Buenos Aires

17 de noviembre de 2014

El mismo día y prácticamente a la misma hora que en Budapest, Miskolc, Szeged y Pécs miles de húngaros volvían a protestar en las plazas, ésta vez contra la corrupción y la centralización del poder, el director ejecutivo del Banco Central de Hungría. Norbert Csizmadia, a cargo de su departamento de planeamiento estratégico hizo una presentación en la sala del Mindszenty-num para algunas decenas de expatriados.

Acompañado por otros funcionarios y por el embajador Gyula Barcsi, convocó a todos los húngaros del mundo a formar parte del ambicioso plan que lanzará la administración del primer ministro Orbán en 2015.

El proyecto, uno de cuyos objetivos es alcanzar el pleno empleo en 2018, tiene como eje central el estado como orientador de la economía. Prevé, entre otros, un fomento especial para la educación técnica, apoyos especiales para sectores considerados estratégicos como el farmoquímico, el metalmecánico y el informático, desarrollo energético nuclear y construcción de nuevas carreteras troncales.

Csizmadia resaltó la importancia de haberse librado Hungría de la influencia del Fondo Monetario Internacional –con quien canceló todas su obligaciones pendientes- y más recientemente, la “forintización” de las pesadas deudas en francos suizos que tomaron cientos de miles de particulares y los nuevos impuestos y regulaciones a los bancos.

En su breve exposición resaltó la excepcionalidad histórica de Hungría en el

campo de la cultura, la ciencia y el deporte, destacando al mismo tiempo los logros alcanzados hasta este momento en términos de crecimiento de la economía –el más alto de la Unión Europea- bajos índices de desocupación –entre los menores del continente- y una situación fiscal que sin ser superavitaria, da envidia a muchos países de la Unión.

La excepcionalidad de los logros oficiales, sin embargo, no es compartida por todos. En lo económico, por ejemplo, el Fondo Monetario Internacional, estima que recién en 2014 Hungría alcanzará los niveles de producción que fueron alcanzados en 2010. En lo político, la popularidad del FIDESZ ha caído dentro de Hungría (de acuerdo a la consultora IPSOS su aprobación cayó al 30 % aunque sigue cómodamente primero en la preferencia de los votantes seguros). En política exterior, el país sufre cada vez más duras críticas de la Unión Europea y de los EE.UU. por su carácter autoritario, desdén hacia los partidos de la oposición, inestabilidad de las reglas de juego y su acercamiento a una Rusia muy desacreditada.

La visita de la delegación húngara –que continúa en otras metrópolis de América Latina- parece en consecuencia haber sido una acción destinada a lograr apoyos entre los connacionales a sus políticas y a contrarrestar su imagen negativa. El nudo del “problema”, considero, radicaría en la manifiesta concepción “no liberal” de la actual administración. Desde la declaración del primer ministro Orbán el pasado 26 de julio en Tasnádfüüdö, que Hungría seguirá siendo una democracia, pero que será una de carácter no liberal “(Ilyen értelemben tehát az az új állam, amit

Magyarországon építünk, illiberális állam, nem liberális állam.) Las críticas internacionales arreciaron.

Algunos (los liberales) creen que el estado es un mal planificador -ejemplos sobran-, que las minorías deben ser respetadas independientemente de que gobierne la mayoría, que las leyes deben ser iguales para todos, que la separación de poderes es esencial para evitar los abusos del poder, el amiguismo y la corrupción. Para éstos, la democracia es más que un procedimiento para elegir gobiernos en votaciones abiertas, libres y transparentes.

Al fin de cuentas elecciones democráticas no impidieron (ni impiden) gobiernos ineficientes, corruptos, dominados por intereses especiales e irresponsables.

Para los que vivimos en la actual Argentina la diferencia entre "democracia" y "democracia liberal" no tiene que ser explicada. Para nuestros compatriotas que simpatizan con Orbán la diferencia será perceptible cuando elecciones libres y democráticas lleven al poder, con mayoría absoluta, un partido de izquierda "no liberal" o de extrema derecha "no liberal" (pura o en alianza).

2015-ös ZIK naptárunkat családok készítették. Látható a gyermekkéz munkája, akit nagyszülő segített, irányított. A naptár készítése is eszköz a magyar tanuláshoz. A naptáron keresztül együtt szórakozunk magyarul, tanulunk és ápoljuk a magyar öntudatot. December 14-én, a ZIK-karácsonyon ingyen kapható. Azután, az ára nem-ZIK tagoknak \$ 80.- (külföldre, posta költség nélkül, U\$ 10)

HA – HA – HA !!

Tedd a szívedre a kezed és valld meg őszintén: mióta nem neveltél? De nem csupán kis mosolyra, fényképre beállított arcfintorra, vigyorgásra gondolok, vagy holmi kacarászásra - nem! Hanem egy jó, nagy, szívből jövő nevetésre, úgy istenigazából...

Fölidéződnek előttem a serdülőkorod nevetései, az a bolond, zabolátlan viháncolás, a franciák "fou rire"-je, amikor elemi erővel tör ki belőled a jókedv, a tiszta életöröm, és óhatatlanul kacagsz, hahotázol, hogy még a könnyed is kicsordul. Nem kellett ok, nem kellett még egy jólsikerült vicc sem. Fialat voltál és barátokkal körülvéve, és megbirkóztál életeddel pusztán azért, hogy - éltél... Nevetve éltél!

Hát nem hiányzik ez? Mert, ahogy múltak éveid, mind ritkábban adódott az az őszinte, közvetlenül kitörő nevetés, a gond nélküli, örömteljes mulatás jele, az a vígság, amelyet a körülötted levőkre ráragasztottál és nemsokára nem egyedül, nem is ketten, hanem öten-hatan vihogtatok, gurultatok a ragályos nevetéstől.

Bármi szófoszlány jött ki akkor egyikőtök száján, az elég volt újabb és újabb, egész testet megrázó nevetési rohamokra, és mikor végre elapadt, kimerülten és boldogan néztetek egymásra... De jó volt utána! És később rájöttél, igaza van az orvosoknak, amikor állítják, hogy a nevetés jót tesz az egészségnek, hiszen vele jár a kiegyensúlyozottság, a megbékélés, a harmónia az élettel.

Tehát ne keseregj annyit! Vesd le a rosszkedvedet, söpörd ki a szorongást, tedd félre a keserű gondolatokat, sejtelmes megérzéseket. Emeld föl a borúlátás fátylát, amely eltorzítja életörömedet! A nevetés - fiatalosság, még ha már túlhaladtál is a húszas éveiden, akár évtizedekkel... Keresd a derűt, a vidámságot, mint a napsütést és a jó levegőt, azok társaságát, akikkel nem ütközöl, és jól megvagy. Meglátod, megenyhül a stressz, és milyen könnyűvé válik életed terhe!

És most decemberben, a szeretet ünnepei közeledtével tegyél meg mindent, hogy segítséggel környezeted is kivegye részét nevető életörömedből.

Kedves ZIK Családok és barátok!

*„Az angyalok azt éneklék „Glória”
Betlehemben született a Jézuska”*

December 14-én vasárnap, gyertek el Benavidezbe, hogy mind együtt, barátok, rokonok, diákok, szülők egy szép, bensőséges, magyar ZIK-Karácsonyt ünnepelhessünk.

Déltől kezdve, a Honfi család Benavidez-i kertjében jövünk össze. Ebédünket együtt fogyasztjuk el, fürdünk, beszélgetünk. A Jézuskát 17-kor köszöntjük.

Karácsonyi ajándék: Minden család, rokon vagy barát, aki eljön, megkapja a hagyományos ZIK naptárt. Úgy, mint tavaly, idén is süteménnyel, édességgel ajándékozzuk meg egymást. Aki csak tud, készítsen el otthon valami finom süteményt, amit majd a kidíszített karácsonyfa alá helyezünk el és közösen elfogyasztunk.

FONTOS: Nagyon reméljük, hogy az idő jó lesz. Ha reggel esne, a ZIK Karácsony, sajnos, elmarad.

Szeretettel,
A ZIK Vezetősége

OKTÓBER VÉGÉN MÉG AZ ÉG IS BEBORULT

Mindig azzal dicsekszem, hogy a mi éghajlatunk a legkellemesebb, legnaposabb a világon. Október 29 és 31 között, szakadatlan ömlött, délkeleti széllel bélelve az eső, ami nálunk, sajnos egy katasztrófának számít, mert az ócska gátak és csővezetékek ilyenkor fel szokták mondani a szolgálatot. Árvizek, kimenekített emberek száz számra. A legnagyobb csapás a vidéki községek közötti Lujan-t és Tigre-t érte. Lujan-ban a víz a Csodatevő Szűzmária szobrát fenyegette, a Katedrálisban. A felháborodott nép a sajtóban, TV-ben adott hangot magáról. A politikusok, polgármesterek pedig, mint mindig, a felelősséget egymás nyakába sózták. Ebből a szomorú csapásból is politikai viták támadtak. Ne felejtjük el, hogy egy éven belül egy új, jobb kormányt remélünk és az államfőre pályázók, mindent, még az árvizet is felhasználják politikai versengésük előnyére.

Külföldön élő olvasóimnak röviden rajzolom, hogy Argentínának 23 tartománya között a legnagyobb Buenos Aires. Területe akkora, mint Olaszország, lakossága 15 milliónál több, és ezen belül 135 közigazgatási egységgel „municipio”-val rendelkezik, mint pl. Tigre és Lujan. Buenos Aires fővárosa La Plata, melynek kormányzója **Daniel Scioli**, régi peronista-menemista beállítottságú, napjainkban elnökjelölt.

Egy lelkes fiatal képviselőt, **Sergio Massát**, volt peronistát, 2010-ben Tigre polgármesterének választották meg. Azóta átvedlett egy általa alapított párt elnökévé, és mint ilyen ő is az elnökjelöltek közé sorakozott. Két volt peronista, közép-jobb-szocialista vetélytárs, egymást kritizálja. Közös céljuk kemény alapon áll: elnöki széken. Nem értenek egyet Cristina Kirchner „politikai modelljével”, mégsem akarják tövestől kivágni. Meg akarják változtatni és újítani saját elgondolásuk szerint, és becsületesen vezetni.

Ma, november 10-én, velünk együtt az egész ország megkönnyebbülve sóhajt fel. Elnöknénk egy hét vírusos, fertőző betegségből a klinikáról orvosi engedéllyel Olivos-i rezidenciájába költözhetett át, ahol még legalább 10 napig

Még gondolni sem mert senki arra, hogy minő felfordulást jelentene Cristina hirtelen távozása az ország színpadáról. Az ellenzék, éppúgy mint pártoló hívei abban reménykednek, hogy marad legalább addig, amíg az ország átbukdácsol a jövő esztendőbe, átvészeli a „biutre”-k (keselyük) huhogását és némi egyensúlyt hoz a süllyedő csónakra.

Magyar közösségünk a vihar elöl, vagy közben örömmel vesz részt október végén az **1956-os forradalom hősei emlékére** rendezett ünnepségen. Ennek a hazafias megemlékezésnek, megalakulása óta (immár 62 éve) a **Zrínyi Ifjúsági Kör** (ZIK) a rendezője. Kezdetben megboldogult Máter Juhász Mária, aztán utódai Lomniczy és Benedek házaspárok, és az elmúlt esztendőben **Zólyomi Katalin** a megemlékezések főrendezője. Idén is Hungária dísztermében jöttünk össze. **Zombory István** elnök rövid köszöntője után, újonnan kinevezett nagykövetségünk, **Barcsi Gyula** üdvözölte az egybegyűlteket. Nem bemutatkozásról volt szó, mert hiszen az elmúlt négy esztendőben ő volt a nagykövetség első tanácsosa, tehát ismertük, tiszteljük és szeretjük egymást. A kitűnően összeállított, komoly műsor rendezőjének gratulálunk!

1956 óta, a magyar-argentin, jogi személyiséggel rendelkező intézmények száma 13-ra szaporodott és ezek szövetségét, ma az AMISZ tartja össze. Mi magyarok azzal szoktunk büszkélkedni, hogy az 1956-os forradalom rázta fel a nyugati nagyhatalmak lelkiismeretét, akik a II. Világháborúban odadobták egész Kelet Európát a kommunistáknak. A komoly „hidegháború” folytatása és a további szabadító lépések, valóban a mi hőseinknek is köszönhetőek.

Alig telt el 5 esztendő, amikor szemük előtt, 1961-ben 4 m magas és 155 km hosszú cementfalat építettek a keletnémetek köré, hogy meggátolják, a szabadságra vágyó német fiatalok szökését.

Ismét a magyarok merészsége segített hozzá a DDR a szabadulásához, mikor 1989 májusában Magyarország megnyitotta az Ausztriába vezető határt.

November elejére sikerült szétverniük a cement fal kijáraitait. Özönlött a nép a szabadságba. Elszakadt honfitársak, családtagok 28 év után ujjongva ölelték egymást. Azóta nagyot fordult a világ.

Az idén 2014 November 9.-én Berlinben és Európa minden fővárosában ünnepelték a berlini börtönfal leverésének és a szabadságnak 25.-ik évfordulóját. Angela Merkel asszony ünnepi beszéde után a berlini filharmonikus zenekar, Daniel Barenboim argentin-izraeli világhírű karmester vezényletével, Beethoven 9. szimfóniájának, az Öröm himnuszát, játszotta el.

Események

November 1-én, szombaton kisütött a nap. Naptáromban két beírt örömteli esemény között választanom: A Carmen opera közvetített előadása, vagy, a **Szent István Otthonban rendezett családi nap.** Az utóbbit választottam. Ilyen szépen rendezett kellemes napom már régen nem volt. A bennlakó nénik és bácsik egy korai uzsonna után az ebédlőből a szalonban foglaltak helyet, ahol kisvártatva fél ötkor megkezdődött a műsor. A legtöbbször eljött egy, vagy több rokona, de még így is elfértünk. **Éva Rebecchi** főrendező háziasszony köszöntő szavai után, egyik legrégebbi lakónk **Miczko Éva** tehetséges festő művésznő, olvasott fel saját költeményéből. Utána **Juhász Karold**, mint minden évben, egy tökéletes balett táncbemutatóval kedveskedett. A műsor egyik főszereplője, Rebecchi Éva tisztelője és szomszédja, **Andres Pedro Risso** professzor és zongoraművész volt, akit már tavalyról ismertünk. Most is, percek alatt felállítottak egy villanyorgonát, amin ismert klasszikus darabokkal, elbűvölte a hallgatóságot. A legnagyobb meglepetés az ő általa bemutatott

énekesnők voltak, akik zongora kísérettel a legcsodálatosabb operaáriákat adták elő. **Mónica Villabril** szoprán és **Ana Maria Ponce** mezzo-szoprán valódi képzett zeneművészek. Meglepő volt az is, hogy a hallgatóság mennyire élvezte és ismerte a klasszikus, dallamos fülbemászó zenét. Elnökünk **Demes Ferenc** köszönő szavai után lassan, székekkel együtt a társaság bevonult az ebédlőbe. Voltunk vagy 60-70-en. Az ebédlő falain egy képművészre hívta fel a figyelmünket, **Zöldiné Cristina**, aki idős testvéreink foglalkoztatásával a nagymamák önbizalmát és kedvét segíti elő. Már csak ezért a képművészért is érdemes elmenni az otthonba. A vacsora bőséges és kitűnő volt. Nem túlzok, ha állítom, hogy életemben még ilyen vékony, ízletes, pizzát nem ettem. Ugyanezt mondhatom a változatos finom empanadokról is. Kimentem gratulálni az új szakácsnőnek. Sütemény is volt bőségesen, köztük a legfinomabb, amit az otthonban sütöttek.

November 2. vasárnap, a Krisztus Keresztje Evangélikus templomban, református szertartással, emlékeztünk meg a keresztények a reformáció ünnepéről. Mióta egyik gyülekezetnek sincs magyar lelkésze, október 31-et, valláskülönbség nélkül, keresztény magyarok, együtt ünnepeljük. Nagy örömünkre a szívhez szóló prédikációt **Écsi Gyöngyi**, Felvidékről jött vendég lelkész tartotta. Az istentisztelet végén, megemlékeztünk egyik legkedvesebb elhunyt presbiterünkről, **Schirl Pál**ról. Az ő emlékére, volt művésztársai, egy szép koncerttel emelték ünnepünk áhíthatát. Ezt követően az evangélikus gyülekezet presbiteri, **Honfi házaspár** és **Hefty Katalin** elnöknő megvendégelték az egybegyűlteket egy pohár itallal és kitűnő házi süteménnyel.

Nov 2, Reformáció ünnep, Istentisztelet, Écsi Gyöngyi

November 4-én, kedden délután, a nagykövetségen vettem át, azaz tűzte keblemre nagykövetünk, Barcsi Gyula ,

Magyarország Köztársasági elnök, Áder János nevében a Magyar arany érdemkereszt kitüntetését. Jóllehet, erről a kitüntetésről hónapokkal ezelőtt volt nagykövetünk, Varga Koritár Pál értesített, viszont valóságos megérkezése mellbevágott. Azt, hogy hol és mikor fogom átvenni nekem kellett elhatározni. A helyet, a nagykövetséget nagykövetünk ajánlotta fel. Az időpontot és a meghívottak névsorát, AMISZ munkatársaimmal állítottuk össze. Boldogan és meghatottan fogadtam szeretteimet, akár csak egy háziasszony kedves vendégeit. Van elég ülőhely, pohár, ital, étel? Van az ajtóban valaki? A végén mindenki, akit hívtunk és vártunk megjött és szemlátomást jól érezte magát. Az ünnepi laudáció után, rövid köszönetemet ide másolom:

Érdemrend: megérdemelni valamit, amiért megdolgoztál és jutalomként kapod. TI, akik velem ünnepeltek, tüntettetek ki bizalmatokkal, és elismerésetek jeléül engem választottatok erre a megtisztelő kitüntetésre, amit hálával és örömmel elfogadok. Köszönöm a Magyar Köztársaság elnökének, Áder Jánosnak, a Magyar Intézmények Szövetségének! Úgy érzem, hogy minden jelenlevő barátom, egyetért abban, hogy én ezt a jutalmat megérdemlem. (Ud lo merece) Valószínűleg nem is tudják, hogy életem folyamán mit tettem vagy lendítettem a „magyar ügyön”, de segítettek, mellém álltak, mert látták, hogy amit csinálok, lelkesen csinálom. Tagadhatatlan, hogy munkatársaim, barátaim, mint egy pozitív, jókedvű és sikeres „relaciones públicas” segítség, elismertek. Ebben a szerepben úgy a Szent István Öregotthonban, mint az Argentínai Magyar Hírlapban örömmel dolgoztam.

Szeretném tisztázni, hogy a „társadalmi kapcsolatok” fontosságát az északamerikai üzletemberek találták ki. Ma már mindenki ennek segítségével ad el bármit: politikát, vallást, televíziót, mobil telefont. Én minden érdek nélkül igyekeztem fellendíteni bukdácsoló magyar, becsületes, idealista egyesületeket. Az ehhez szükséges tehetséget örököltam. Nem az én érdemem. Amit ehhez meg kellett tanulnom és naponta gyakorolnom, azt a Cosulich utazási irodában sajátítottam el. Nem nehéz, ha örömeid telik benne. A KLM “Dealer in Dreams” (Álmok Ügynöke) plakát volt a jelszavam. Az egyesületek vezetőinek kívánom és ajánlom, hogy tartsák szem előtt, hogy nem elég találni egy támogató vagy hívó tagot, hanem fenn kell velük tartani a

a rendszeres kapcsolatot. Semmi sem megy, vagy halad magától, csak ha ápolják.

Ez a feladat csak akkor nem nehéz, ha hiszel abban, amit ajánlasz, bízol a jó Isten segítségével és van elég lelki és fizikai erőd. A mai élet ritmusa tempója úgy felgyorsult, hogy mi idősebbek azzal nehezen tudunk lépést tartani. Megértem fiatal munkatársaimat, ha nincs idejük vagy türelmük meghallgatni idős emberek tanácsát. Fiatal koromban nekem sem volt időm végighallgatni lassú dadogásukat. Viszont mindig voltak példaképeim, útmutatóim. Gyermekkoromban szüleim, férjem, tanárain. Argentínában lelkészeim Leskó Béla, Hefty László, hittestvéreim Demes Iduka, Hohenlohe Karl Egon, Schirl Ilonka. Táncban Fred Astair és Ginger Rogers stb. Bevallom elfáradtam. Ez a kitüntetés egy óriási lökést adott nekem, hogy szedjem össze magam és folytassam munkámat ott, ahol erre még szüksége van valakinek. 1996-ban, 3-ik fokú rák műtétem után, a Jóistentől kaptam 18 évet ajándékba! Azóta hálából dolgozom még mindig és remélem, ameddig Isten jónak látja.

Nov 4, Nagykövet Barcsi Gyula és a kiüntetett Zilahi Sebess Jenőné és Bonczos Zsuzsánna

Meleg Judit

A HÓNAP GONDOLATA

„Dicsőség mennyben az Istennek!
Békesség földön az embernek!”

MEGEMLEKEZÉS AZ 1956-OS TÖRTÉNELMI ESEMÉNYRŐL A PLAZA HUNGRIA-N

Az eredetileg november 1-re tervezett Plaza Hungria-i megemlékezésre, tekintve a sok program-torlódásra, november 8-án került sor. Ezen a napon ragyogó napsütés fogadta a megjelenteket. Mint szokás az AMISZ rendezvényeken, pár perccel fél tizenegy után, **Kerekes Ágnes**, aki a konferálásért volt felelős, felkérte a jelenlevőket, hogy közeledjenek a Székelykapu elé. Megtisztelték jelenlétükkel a „Federación Argentina de Colectividades” elnöke **Juan Serafian** és a városi rendőrség négytagú küldöttsége. Szintén jelen volt **Puricelliné Szabo Éva**, vezetőségi és védnöki tagok kíséretében.

A megemlékezés a magyar és argentin zászlók felvonásával kezdődött. A magyar zászlót **Barcsi Gyula**, argentinai magyar nagykövet, míg az argentin zászlót Puricelliné Szabo Éva, AMISZ elnök vonta fel. A magyar zászló alatt ott lengett a „lyukas zászló” mint a szabadságharc jele. Az argentin himnusz után következtek a beszédek.

Blahó Ervin röviden összefoglalta spanyol nyelven, az események

sorozatát, amit a nem magyar közönség, nagyon felvilágosítónak jelzett vissza. Magyarország nagykövete, Barcsi Gyula beszélt magyarul, kihangsúlyozva az összefogás erejét. „Az összefogás ereje olyan nagy volt, hogy megrengette a kommunista diktatúrát, amit csak a szovjet tankok tudtak megmenteni”

Már hagyományossá vált, hogy a megemlékezés célja a Plaza Hungria-n, argentinok felé terjeszteni jelenlétünket. Ezért a magyar beszédek spanyolra fordítva osztjuk ki a magyarul nem beszélő személyeknek. A „lyukas zászló” okát és jelentőségét **v. Vattay Miklós** mondta el spanyolul. Az egyházak nevében, a kolóniánkban jól ismert **Nt. David Calvo** evangélikus lelkész, imádkozott. A magyar himnusz eléneklésével és a zászlók levonásával ért véget a 2014-es megemlékezés az 1956 október - novemberi eseményekről.

u.i. Köszönjük a Puricelli családnak a hangosító felszerelést

v. Vattay Miklós
Amisz, titkárság

A Buenos Aires-i Hírmondó örömmel fogadja a kedves Olvasó anyagi támogatásait. Felajánlásait argentinai, egyesült államokbeli és magyarországi számlán tudjuk fogadni. A számlaszámról a Hírmondó szerkesztőségénél lehet érdeklődni, e-mail cím: buenosairesihirmondo@gmail.com. Köszönjük, hogy támogatásával hozzájárul a Hírmondó megjelentetéséhez!

A Buenos Aires-i Hírmondó hirdetési lehetőséget kínál magánszemélyek és vállalkozások számára. Felvilágosítás a hirdetési feltételekkel és árakkal kapcsolatban a buenosairesihirmondo@gmail.com e-mail címen kérhető.

POGÁCSA

Hozzávalók:

- kb. 80 dkg fehér liszt
- egy kis marék só
- 20 dkg növényi margarin (lehet vaj is)
- 25 dkg tehéntúró
- 1 csomag élesztő
- 2-3 tojás
- 1 kis pohár tejföl (200-300 ml)
- 1 evőkanál cukor
- kb. 1,5 dl tej

Elkészítés:

A lisztet, a sót és a margarint egy tálba tesszük, majd kézzel addig morzsoljuk, amíg a margarin nagyon apró darabokra válik szét. Ezután beletesszük a túrot és azt is szétmorzsoljuk apró darabokra.

Közben a tejet langyosra melegítjük egy kis fém pohárban. (Nagyon fontos, hogy langyos legyen a tej, mert másképp az élesztő elpusztul.) Elkeverjük benne a cukrot, majd az élesztőt kisebb darabokra törjük és beletesszük. Ezt állni kell hagyni, ameddig az élesztő felfut a pohár tetejére.

A liszt-só-margarin keverék közepére csinálunk egy pici mélyedést, majd a 2-3 tojás sárgáját, a tejfölt és a tejjel összekevert élesztőt beletesszük, és szépen összegyúrjuk.

Ha úgy érezzük, hogy a tésztánk túl puha, akkor még tehetünk bele lisztet. Ha úgy érezzük, hogy a tésztánk túl kemény, akkor még egy kis tejfölt kell bele tenni.

A tésztát meleg helyre tesszük, lefedjük és hagyjuk megkelni. Ez kb. 1 óra.

Ezután sima felületre szórunk egy kis lisztet és kinyújtjuk a tésztát kb. 1 cm vastagra. Pici kör alakú tésztákat szaggatunk belőle, amit egy kiolajozott vagy kizsírozott vagy kivajazott tepsibe tesszünk. Ezután felferünk egy tojást (fehérjét és sárgáját is) és azzal a pici tészták tetejét megkenjük.

180 Co-os sütőben addig sütjük, amíg szép aranybarna színűek nem lesznek.

MAGYAR TUDÓSOK BUENOS AIRES VÁROS DÍSZVENDÉGEI

Októberben zajlott le az ötödik **Nemzetközi Pikler Hálózat** találkozó Buenos Airesben. A franciaországi Pikler Lóczy Szövetség alelnöke, **Dr. Szántó Ágnes** (1937) és a budapesti Pikler Lóczy Intézet társelnöke, **Dr. Tardos Anna** (1931), a város önkormányzata és törvényhozási képviselők kezdeményesése alapján kapták meg az „Huésped de Honor” (Díszvendég) kitüntetést. Egyúttal a találkozót a város Egészségügyi, Tudományos és Oktatási érdeklődésű rendezvénynek nyilvánította.

Pikler Intézet Budapest

Miből is áll ez a Pikler-Lóczy Szövetség, és hogy keletkezett? A nemzetközi hírű gyermekorvos **Pikler Emmi** (1902-1984) volt az, aki 1946-ban a II. kerületi Lóczy utcában megalapította a később róla elnevezett csecsemőotthont. Attól kezdve indította be azt az elgondolást, hogy a csecsemő saját kezdeményezésére történő szabad mozgás- és játéktevékenységét tanulmányozza. Lánya, **Tardos Anna**, pedagógiai-pszichológusi képesítést szerzett, az ELTE Pedagógiai Tanszéken volt tanársegéd, ahol részt vett a kisgyermekneveléssel kapcsolatos ismeretterjesztésben és a csecsemő- és kisgyermek-gondozónők oktatásában. 1956 után onnan politikai okokból kellett távoznia, de 1961-től kezdődően a Csecsemőotthonok Pikler Emmi Országos Módszertani Intézetében a tudományos munka megindításában kezdett dolgozni.

Az intézetben anyja munkatársaként, majd az ő kutatásait folytatva működött. Magyar és idegen nyelven közel száz tudományos publikációja jelent meg. 1998-ban, amikor a Pikler Intézet Közalapítványi Intézetté vált, nevezték ki az intézmény elnökévé. Tevékenységében kezdettől fogva fontos helyet foglalt el a csecsemőkkel és kisgyermekkel foglalkozó szakemberek képzése, majd a gondozónők képzés és szakgondozónő képzés tantervének összeállítása. Több kézikönyvnek a szerzője, tanított gondozóképzőben, az egészségügyi továbbképző intézetben, bölcsődei és csecsemőotthoni orvosok továbbképző tanfolyamán. Fejlődés és neveléslelektan tárgyú speciálkollégiumot vezetett évekig az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen, szakértőként közreműködött a Rádió Tipegő és a TV Szülők Iskolája című sorozataiban. Előadásokat és szemináriumokat tart Ausztriában, Belgiumban, Franciaországban, Olaszországban, Németországban, Svájcban és az USA-ban. Tagja a Magyar Pszichológiai Társaságnak, a Magyar Pedagógiai Társaságnak, tiszteletbeli tagja a World Association For Infant Mental Health nemzetközi szakmai szervezet francia szakosztályának és a Liège-i Egyetemnek.

Dr. Szántó Ágnes Franciaországban szerezte meg pszichológiai doktori diplomáját, ő fordította franciára 1979-ben, más művei között, Pikler Emmi legfontosabb könyvét: „Se mouvoir en liberté dès le premier âge” („Szabadon mozogni újszülött kortól kezdve”). Szántó Ágnes is írt több könyvet. Spanyol nyelven is kiadták az „Una mirada adulta sobre el niño en acción” című könyvét. Amikor átvette a megtisztelő diplomáját, Szántó Ágnes megköszönő szavaiban ezt mondta: „...egy gyerek meg tudja tenni a komplett utat a háthelyzetből az egyedüljárásig nagy vidámsággal és ügyességgel a saját testi

erején keresztül a genetikai programja alapján..., fogalom, amelyet a doktori tézisi munkámban fejtettem ki.”

Befejezésként a két magyar tudós hozzátette, hogy az ismeretek, amelyeket ebben a városban át tudtak adni, valóságosan megfiatalító hatásként működtek részükre és hogy mennyire örültek, hogy a Magyarországról származó Pikler módszer itt is annyira elismert és alkalmazott.

Szántó Ágnes átveszi a diplomát, fotó La Nación-ból

RÖVIDHÍR

A MAGYAR NEMZETI BANK ELNÖKE AZ EGYETEMEN

Barcsi Gyula nagykövet meghívására résztvettem Czizmadia Norbert Magyar Nemzeti Bank ügyvezető igazgatója által, akadémiai színvonalon tartott előadáson, a San Salvador egyetemen. Az előadó igen részletesen feltérképezte a globalizált világ aktuális makro ökonómiai és pénzügyi adatait, és elemzésében kimutatta Magyarország nagyrészt kedvező helyzetét.

Úgyszintén, részletes adatokkal, összehasonlította a magyar és az argentin gazdasági helyzetet, ahol a leglényegesebb eltérés az inflációs és eladósodási együtthatóknál észlelhető. A monetáris stratégia terén, megemlítenő az euro zónába belépésre vonatkozó várakozási fellépés. Végül kitért az akadémiai és tudományos kapcsolatok felújítására, amelyet annak idején elkezdtünk az UBA- val.

Orbán László

MAGYAR NŐK, OKOS NŐK

Lomniczy Melinda, Jeffrey **Viki**, és Papp **Lili** e hónapba végezték egyetemi tanulmányait. A kolóniánk két pszichológussal és egy gépészmérnökkel gazdagodott. Lili nemrég lett kismama, így hát duplán örülünk neki! Szívből gratulálunk és a legjobb pályakezdet kívánjuk mind a hármatoknak!

A szerkesztőség

ITT A VAKÁCIÓ!

A ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR IS VAKÁCIÓZIK

Már megint elrepült egy év... mindenki örül, hogy itt a nyár!!! Nem kell egy szombati napon vekkeróra ébredni, Zrínyi Körbe sietni, nem kell leckét csinálni, tanulni, milyen jó lazítani egy kicsit!

És megérdemlik tanárok is, diákok is egyaránt a lazítást, hiszen fárasztó és erőfeszítést igényel minden szombaton magyar iskolába járni (miközben osztálytársaik vitorláznak, klubban fociznak).

Másrészt milyen büszkeséget jelent, hogy képesek vagyunk szüleink, nagyszüleink gyökereit, kultúráját megismerni, tisztelni, megszeretni, ápolni és generációról generációra továbbadni!

Vajon észreveszik-e a szülők, hogy mekkora kincset adnak át gyermekeiknek? Vajon tisztában van-e mindenki azzal, hogy ez mennyire értékes örökség?

Ha most már nincs több tanítás a magyar iskolában márciusig, akkor **otthon szülők, nagyszülők foglalkoztatok magyarul a gyermekekkel!** Ne vesszen kárba a tanárok heti hangyamunkája! Végezzük otthon tovább ezt a munkát. Egy kis fantáziával olyan jól lehet szórakozni **MAGYARUL**, a gyerekek észrevétlenül, játékformában bővíthetik szókincsüket. Tavaly már összeírtam ötleteket, de eszembe jutottak újabb ötletek, hátha fel tudjátok használni őket!

- **CD HALLGATÁS:** szóljon a zene! Mindig! Kisgyermek számára sok CD van. Sőt, a 39-es leánycserkészcsapat összeállított még 1990-ben egy CD-t a klasszikus kiscserkész népdalokkal, karácsonyi dalokkal. Ez még kapható!! De interneten is annyi minden van és olyan egyszerű ma bármit letölteni. Zenével a nyelv a fülünkbe mászik, sokkal könnyebben

ránk ragad. Szóljon a magyar zene mindig!

- Készítsünk falitáblát, ragasszunk nagy fehér papírt a falra. Ahányszor gyermekem, unokám magyarul megszólal, mond valamit magyarul, kap egy kis képecskét a táblára. Sőt! Most, hogy karácsony közeledik, vágjunk ki egy karácsonyfát papírból, és arra kerül fel egy dísz ahányszor magyarul beszélnek a gyerekek. Ahányszor új szót mondanak. Serkenteni kell, hogy akarjanak magyarul beszélni!

- A szülő kitesz a falra egy fehér lapot. Minden nap ragaszt rá kis képeket tárgyakkal, tudják-e a tárgy nevét? Mindennap hozzá teszünk képeket, ameddig tele lesz. Ha már írni is tudják, odaírhatják a tárgyak nevét.

- A szülő készít kis kártyákat nevekkal (asztal, szék, pohár, tányér, stb...) Ki tudja oda tenni a kártyákat, ahol a megfelelő tárgy van?

- A szülő ráteszi a hűtőben található dolgokra annak magyar nevét. Ahányszor kiveszik, látni fogják. Miután tizedszer látják, már tudják is!

- Készüljünk karácsonyra. Mindenki ismeri az Ádventi Naptárt. Készíthetünk olyat, amelynek ablakocskáiban egy magyarázat van. Például: „Erre ülünk az asztal körül”. Ki kell találni mi az. Ebben az esetben „szék”. Természetesen a gyermek tudása szerint lehet alkalmazkodni.

- Karácsonyi énekek: A szülő leírja valamelyik éneket, de úgy, hogy hiányoznak szavak. A gyerekek kitöltik. Legyen ez is a falon, ameddig nem éneklük kívülről. Majd feltesszük a következő éneket. Hát igen, betapétázzuk a lakást... de ha megtanulnak magyarul, akkor érdemes, nem?

- **FÜZET:** legyen egy GYÖNYÖRŰ nyári

füzetük. Ide is beírhatnak minden éneket, minden képnek a nevét. Tegyük tele képecskékkel, rajzoljon bele nagymama, nagypapa, barát, mindenki! Legyen egy kincses füzet, amit szívesen lapoz, amiben szívesen dolgozik, amire büszke, és ami az ő nagy alkotása.

- DVD, VIDEO, YOU TUBE: Nézzenek annyit, amennyit csak tudnak. Ha nem is értik, a szavak lassacskán mégiscsak rájuk ragadnak.

- **Amikor autóban utazunk**, vagy akár vonaton, buszon, használjuk ki, hogy szókinccs fejlesztő játékokat játsszunk. Például: tárgyakat nevezni, amelyek az osztályban vannak, a parkban, a hűtőben, stb. Vagy A betűs szavakat mondani. Ha már jobban beszélnek, akkor kérdésekkel ki kell találják milyen tárgyra gondolt a személy. Használjunk ki minden egyes lehetőséget arra, hogy gyakoroljuk a magyar beszédet! **Az orvosi rendelő várótermében:** Mit tudok csinálni a kezeimmel? Tapsolni, ütni, kavarni, vágni, festeni, rajzolni, nyomni, stb... Mit tudok csinálni a számmal? Köpni, fütyülni, csámcsogni, rágni, stb... A

bevásárlóközpontban a kasszánál állunk és várunk: Mi van a kiskocsinkban? Tej, vaj, só, liszt, stb... Hány ember van előttünk? Mennyibe kerül? (számok gyakorlásához) Ahelyett, hogy némán álljunk a sorban és gondjainkon töprengjünk, és ahelyett, hogy a gyerekek veszekedjenek, hát játsszunk velük. Hasznosabb! **Ha otthon tévét nézünk:** a reklám alatt, hogy mondják magyarul, amit látsz? Az a lány, aki ott van magas vagy alacsony? Szőke vagy barna? Milyen színű az autó? Kisebb gyerekeknél ki lehet használni azt a fél órát miközben fürdetjük őket.

Senkinek sincs ideje leülni külön foglalkozni, ezért használjunk ki minden olyan helyzetet, amikor úgyis várunk, állunk. Az a **napi pár perc** nagyon sokat tesz.

Főleg a RENDSZERESSÉG, az a napi pár perc, de mindig **rendszeresen**, mindennap, annak igen nagy ereje van! És nem fogjuk sohasem megbánni, hogy gyermekeinket megtanítottuk magyarra.

Viszont ha nem tesszük, azt előbb-utóbb gyermekeink az orrunk alá dörzsölik majd, hogy miért nem tettük! Az otthoni oktatás rendkívül fontos! **„Többet ér meggyújtani egy gyertyát, mint a sötétséget átkozni!”** (kínai mondás)

Hát akkor, mire várunk? Gyűjtsuk meg azt a gyertyát! Érdemes!

Hálás köszönet a Zrínyi Ifjúsági Körnek, hogy ennyit tesz szüntelenül, már több mint 60 éve a magyar nyelv és kultúra megtartásáért. Köszönjük a sok tanár lelkes és önzetlen munkáját! Nagyon köszönjük! És most a nyári szünet alatt, folytatjuk, otthon, tovább magyarul! Jó nyaralást mindenkinek!

„... a magyar nyelv remekmű, olyan kincs, mint a legnagyobb emberi szellemek alkotta alkotások... Nem érveltem azzal, hogy nyelvünk muzsikája szép, szavaink lejtése kellemes, mert ezt mindenki elmondhatja -joggal!- anyanyelvéről, hanem éppen nyelvünk tartalmi gazdagságáról beszéltem..., Az, hogy megtanultok magyarul, hogy szüleitek nyelvén érintkeztek, az nemcsak a szülők ragaszkodása óhazai múltjukhoz, amelyet gyermekeikben folytatni akarnak, hanem ezzel a nyelvvel műalkotássá váltok magatok is.”

László Gyula

KÉT HATÁRON TÚLI KÖZÖSSÉG IS VÁLASZTOTT A KÖZELMÚLTBAN

A trianoni diktátum óta a határon túli magyar magyarság számára mindig is központi téma volt az öngazgatás kérdése, mely eszme abból a – helytálló – meggyőződésből táplálkozik, hogy a magyar kisebbség értékei megőrzésének, boldogulásának és gyarapodásának előmozdításában elsősorban önmagára számíthat. Mindez visszacseng a magyar kormány határon túli autonómiatörekvéseivel kapcsolatos álláspontjában is, mely szerint az anyaország a határon túli közösségek kezdeményezéseit támogatja, és nem Budapest alakítja ki azokat. Az anyaország támogatása a határon kívül rekedt közösségek számára mindazonáltal rendkívül fontos. Nem kérdéses azonban az sem, hogy a multietnikus Közép-Európában elvi kérdés (kellene, hogy legyen) a nemzeti kisebbségek parlamenti képviselete.

Ezek miatt a megfontolások miatt volt fontos október utolsó vasárnapja a vajdasági és a kárpátaljai magyar közösség számára. Szerbiában, ahol a legjobb a nemzeti kisebbségek autonómia-helyzete a Kárpát-medencében, 2014-ben tartottak másodszor nemzeti tanácsi választásokat. A 35 fős Magyar Nemzeti Tanács székeiért 117 jelölt indult, és a végleges eredmények szerint a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSz) 31 képviselőt delegál a testületbe. Ezt azt jelenti, hogy a VMSz most hárommal több képviselőt küldhet a kulturális autonómiát megvalósító testületbe, mint az előző ciklusban. Pásztor István, a párt elnöke kiemelte, hogy van értelme az autonómiatörekvésnek, a nemzeti önrendelkezésnek. A politikus hozzátette: az autonómia eszköz, amely

arra szolgál, hogy a vajdasági magyarságot érintő kérdésekben a magyar közösség döntsön.

A vajdasági nemzeti tanácsi választásokkal egy időben Ukrajnában parlamenti választásokat rendeztek. A választások, melyekre árnyékot vetett a kelet-ukrajnai katonai konfliktus, nyugodtan lefolytak, és a kárpátaljai magyarság szempontjából kedvező kimenettel értek véget. Jóllehet a helyi magyar közösség szempontjából kedvezőtlenek a választókerületek jelenlegi kialakítása, és így csekély az esélye annak, hogy egy jelölt magyar párt színeiben képviselői székhez jusson a kijevi parlamentben, a következő ciklusban Brenzovics László révén mégis lesz magyar képviselő az ukrán törvényhozásban. A politikus Petro Porosenko pártjának választási listáján szerzett mandátumával az ukrán legfelsőbb politikában jelenítheti meg a magyar érdekeket.

Az ukrajnai választókerületek olyan módon történő kialakítása, amely figyelembe veszi a kárpátaljai magyarság területi elhelyezkedését, fontos téma volt a XIII. Magyar Állandó Értekezleten (Máért) is. A novemberre összehívott ülés továbbá kiemelte a kárpát-medencei szakképzés fontosságát, üdvözölte Szerbia európai uniós törekvéseit, ugyanakkor sürgette az erdélyi és felvidéki magyar közösségek helyzetének javítását, valamint támogatásáról biztosította a horvátországi magyarságot azon törekvése kapcsán, hogy lelassítsa asszimilálódását.

Forrás: kormány.hu, mno.hu

EMLÉKTÁBLA-AVATÁS

„Dr. Batizfalvy más, mint egy szokásos értelemben vett rendőrtiszt. Ő rendőrtiszti hivatásában, egész életében az emberek bajban való megsegítésére törekedett.” (Paul Schulz nyilatkozatából)

Szeretettel hívjuk

2014. november 5-én (szerdán) 16.30–ra

dr. Batizfalvy Nándor, volt ciszterci diák és

a 25. sz. Szent Imre Cserkészesapat alapítótagjának emléktábla-avatására
a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumba (Bp. 1114 Villányi út 27.).

Batizfalvy Nándor a vészidőkben bátran és önfeláldozó módon mentette meg több ezer, származása miatt üldözött ember életét.

A megemlékezés során Róna Ágota, Svájcban élő, Batizfalvy által megmentett túlélő, L. Simon László, a Miniszterelnökség parlamenti államtitkára és dr. Párdányi Miklós történész, a gimnázium volt igazgatója méltatja Batizfalvy Nándor tevékenységét. Közreműködik az iskola énekkara.

Az emléktáblát a Miniszterelnökség Civil Alap 2014. pályázata támogatta.

IN MEMORIAM

DR. BATIZFALVY NÁNDOR

EGYKORI CISZTERCI DIÁK, A 25. SZ.
SZENT IMRE CSERKÉSZCSAPAT
ALAPÍTÓ TAGJA, AKI A
VÉSZIDŐKBEN RENDŐRTISZTKÉNT
BÁTRAN ÉS ÉLETÉT KOCKÁZTATVA
ÜLDÖZÖTT MAGYAR ZSIDÓK
SZÁZAIT MENTETTE MEG.

AZ EMLÉKTÁBLÁT ÁLLÍTTATTA:
A CISZTERCI KÖZÖSSÉG

2014

Nándi Bacsí 1941

EGY VILÁGHÍRŰ TERMÉSZETBARÁT

Dr. Albert Schweitzer, a Nobel-díjas tudós és humanista születésének 100.

évfordulójára a budapesti Gondolat Kiadó 1974-ben „Életem és gondolataim” címmel könyvet jelentetett meg. Ebben olvashatjuk: „Két tapasztalat árnyékolja be életemet, az egyik az, hogy a világ érthetetlenül titokzatos és gyötrelmes; a másik pedig, hogy **az emberiség szellemi hanyatlásának korszakában születtem.**” (1923-ban, 56 éves korában vetette papírra ezeket a sorokat.)

A birkanyáj-viselkedésű tömeggel szemben, az egyén, az önálló útkeresés jogát és szükségességét hangoztatja: „Szemben állok a korszellemmel, mert az mélységesen megveti a gondolkodást” - mondja.

Majd: „Napjainkban a szervezett politikai, társadalmi és vallási közösségek igyekeznek az egyént rávenni arra, hogy ne önmaga kovácsolja ki meggyőződését, hanem egyszerűen tegye magáévá a tőlük készen kapott gondolatokat és elveket. Az önállóan gondolkodó, tehát szellemileg szabad ember kényelmetlen és rejtelmes lény számukra. Semmi biztosíték nincsen arra, hogy tetszésük szerint felolvadjon a szervezett közösségben.”

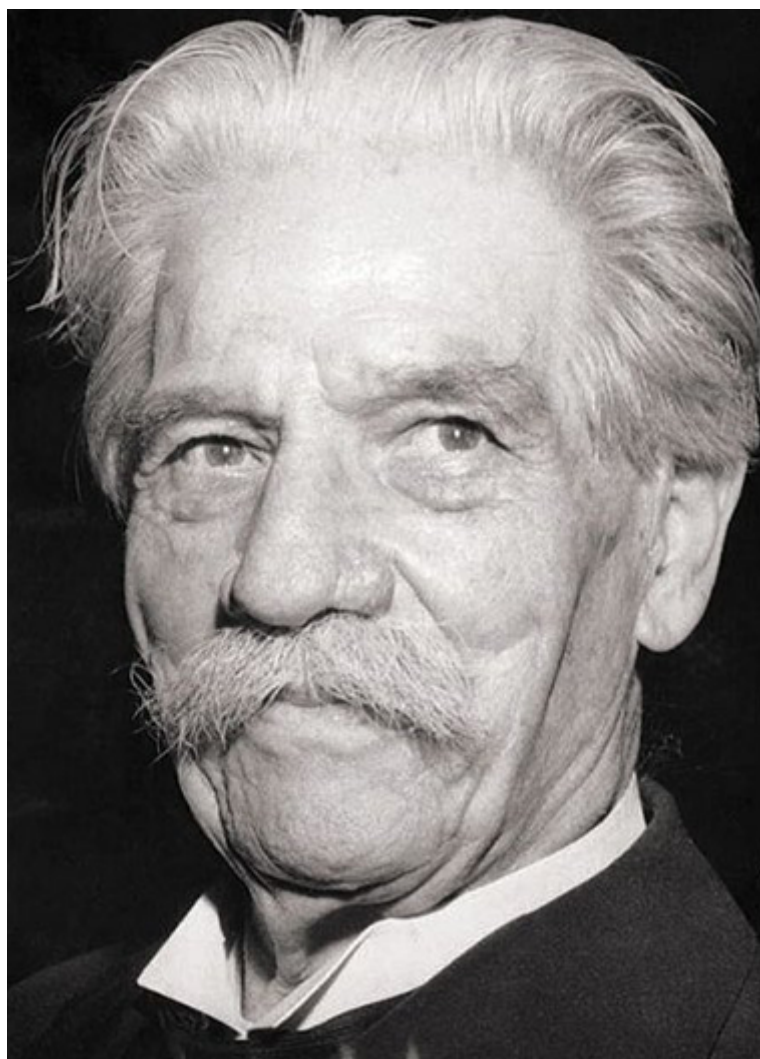
Erre **Márai** ad visszhangot:

„Minden és mindenki erkölcstelennek számít korunkban, aki magánember óhajt maradni és ebből a célból védekezni merészel. **A kor máglyára cipeli az egyént, aki nem hajlandó a tömeg vallásában üdvözülni.**”

Az elzászi születésű tudós személye akár jelkép is lehetne: a vérző, széttépett, ide-odasodródó Európáé. Egyszer „németként” internálják, máskor „franciaként” üldözik, holott éppen ő látja a

legvilágosabban, hogy „kontinensünk jövőjének alapja csupán a két központi fekvésű hatalom, Franciaország és Németország egyetértése, összefogása lehet.

Ha ez nem valósul meg, Európa kívülről jövő, az ősi földrész történelmét és adottságait nem ismerő, idegen erők játékszere lesz!” (és lett!)

Reneszánsz ember: talán az utolsó nagylátó körű polihisztorok egyike. Protestáns papi családból származik, s maga is eljut a teológiai tanári székig, bár a „történeti Jézusról” és Szent Pál leveleiről írt fejtegetései, rendhagyó hangvételükkel és merész következtetéseikkel gyakran készítetik fejcsóválásra a hivatalos egyházat.

Ugyanakkor - nagyszülői örökség! - foglalkozik az orgonakészítés technikájával, és nem egy öreg orgonát ment meg a pusztulástól. Különös alapossággal merül el J.S. Bach zenéjének értelmezésében. A lipcsei kántor műveinek egyik legavatottabb tolmácsolója.

(Hangversenykörútjai bevételéből fedezi később gaboni kiadásai nagy részét!)

Mindez azonban nem elégíti ki lelkiileg. Úgy érzi, a kenetes szavak nem elegendők - tettekkel is példát kell adni az emberiség nyomorának enyhítésében. Harmincéves fejjel, teológiai és zenei karrierje csúcsán ül be ismét az egyetem padjába, hogy megszerezve az orvosi diplomát, tudását Nyugat-Afrika négereinek gyógyítására fordítsa.

Elgondolkoztató, amit a szellemtudományok területéről érkező ember tapasztalatairól mond:

„(...) Egyszeriben egészen új területen találtam magam: a valóságból merített igazságok talaján, olyan emberek között, akik számára magától értetődő, hogy minden megállapítás tényeken alapul. Ez az élmény egészséges irányba terelte intellektuális fejlődésemet. A tényeken alapuló érvelés sohasem győzheti le végérvényesen az ügyesen előadott vélekedéseket. *Hányszor fordul elő, hogy az, amit fejlődésnek tartunk, valójában nem más, mint ügyesen fogalmazott feltevés, amely hosszú időre kiszorítja a helyes szemléletet.*”

A gaboni Lambaréné missziós telepén kezdi meg orvosi tevékenységét. Két keze munkájával, jóformán a semmiből építi föl híres kórházát. Könyvében elmesél egy jellemző esetet. Éppen gerendákat cipelt társaival, midőn meglátott egy elegánsan öltözött négert.

Odaszólt neki:

- Halló, barátom, nem jönnél egy kicsit segíteni?
- Én értelmiségi vagyok, nem hordok fát!
- Szerencsés fickó vagy! Én is értelmiségi akartam lenni, de nem sikerült!

A Magyarországon kiadott könyv tulajdonképpen keresztmetszet. Közli Schweitzer önéletrajzát (amelyben részletesen

kifejti teológiai elképzeléseit), „Az őserdő peremén” című írását (ez a gyógyító munka megkezdésének körülményeiről tájékoztat), Lambarénéből írt leveleit és végül J.S. Bach zenéjével kapcsolatos gondolatait.

Mikor olajkutató geológusként Francia Egyenlítői Afrikába, a mocsarakba szertefutó, hatalmas folyam, az Ogové közelébe kerültem dolgozni, fölkerestem a világhíres kórházat. A Port Gentil-i fúrás iroda titkárnőjével mentünk oda fatörzsből vájt bennszülött csónakon (*pirogon*). Az akkor 84 éves és felesége halála miatt megtört „öreg doktor” a parton fogadott bennünket. Ma is magam előtt látom a jelenetet: fekete munkásaival éppen csatornát vágat, hogy a homokban rekedt kis halak visszaúszhassanak a folyóba [mindjárt korholást kaptunk tőle, mivel nem volt fejünkön trópusi sisak - ezt, annak idején, már csak az ország belsejében hordták; a partvidéken beértük egyszerű vászonsapkával]:

„(...) Az igazán erkölcsös ember szemében minden élet szent, még az is, amely emberi szempontból alacsonyabb rendűnek tűnik” - írja könyvének egy helyén. „Csak kényszerűségből tesz megkülönböztetéseket, mégpedig olyankor, amikor két élet között kell választania, melyiket védje meg és melyiket áldozza fel. Minden esetben, tudatában van annak, hogy döntései szubjektívek, önkényesek, és felelősséget kell vállalnia a feláldozott életért. Minden erkölcsstan hiányossága, hogy *azt hitte, csak az embernek emberhez való viszonyával kell foglalkoznia.* Valójában arról van szó, hogyan viszonyulunk a világmindenséghez és minden benne élő teremtményhez. Az ember csak akkor erkölcsös, ha magát az életet tartja szentnek, a növényekét és állatokét éppúgy, mint az emberét, és igyekszik a lehetőséghez képest segítséget nyújtani minden szükséglet szenvedő életnek. Csak a tágabb értelemben vett, minden előre kiterjedő felelősségérzeten alapuló, univerzális erkölcs gyökerezik szilárdan a gondolkodásban; az ember emberhez való viszonyának erkölcsé csupán részlete az erkölcsnek.” lehetőséghöz képest segítséget nyújtani minden szükséglet

szenvedő életnek. Csak a tágabb értelemben vett, minden előre kiterjedő felelősségérzeten alapuló, univerzális erkölcs gyökerezik szilárdan a gondolkodásban; az ember emberhez való viszonyának erkölcsse csupán részlete az erkölcsnek."

A lambarénéi telep épületei, odalátogatásom idején, készen álltak, s csak most tudtam meg, hányszor kellett mindent újra kezdeni, milyen nehéz körülmények között, mennyi méreg és bosszúság árán! A mohón terjeszkedő dzsungel ellenében folytatott mindennapos harc! Én már a végeredményt, a gyönyörű paradicsomot láttam. Először a dombon lévő gyümölcsöst jártuk végig, ahol sűrűn telepített banáncserjék, kókuszpálmaligetek, viruló narancs- és citromfák során kalandozhatott el a tekintet. A bennszülöttek kedvük szerint lakmározhatnak a kertben! - mondta a minket kalauzoló, fiatal amerikai orvos. Ezután a veteményesbe mentünk, amelynek trágyázása, öntözése óriási munkát igényel. Európai növények számára kedvezőtlen ez a talaj. Ha az őserdőt kivágják, vagy fölégetik, nem terem meg itt semmi. A kitartás és szívós akarat azonban csodát művelt: a gondozott zöldségágyakban piros paradicsom, paprika, zöldborsó, zöldbab... A kórház maga nem hasonlított semmiféle európai kórházra, inkább egy nagy néger falu - bambuszból, pálmalevelekből összerótt épületekkel, s mi tagadás, nem a legnagyobb tisztasággal. Ezt sokan szemére is vetik Schweitzernek. Az amerikai orvossal beszélgetve azonban úgy véljük, a bírálóknak nincs igazuk. A betegek nagy része gyógyíthatatlan, és gyakran egész életére ittreked - népes családjával együtt. 'Higiénikus' épületben, szigorú klinikai környezetben rosszul éreznék magukat, megbolondulnának, vagy megszöknének. Fontos, hogy a bennszülöttek a kórházban is a maguk megszokott életét éljék. Közös főzés is csak a maguk tehetetlenek számára van, a többiek megkapják pálmaolaj, banán, manióka adagjukat, és abból gazdálkodnak. A betegségek után érdeklődve, ezt hallottuk az orvostól: maláriája és szifiliszje majdnem

minden betegnek van. Az álomkór - ez nem lévén csecselegyes vidék - aránylag ritka. Előfordul néhány lepra eset is, de ezt a súlyos kórt egyre inkább kiszorítja az európaiak által behurcolt tüdőbaj.

Schweitzer több helyen elmélkedik írásaiban a gyarmatosításról. Elismeri, hogy a fehér ember sok bajt és szenvedést hozott a fekete földrészre. Ugyanakkor jól látja a minden átmenet nélkül, túl gyors ütemben bekövetkező emancipáció veszélyeit is, hiszen ezek a népek még nem értek meg arra, hogy maguk vegyék kezükbe sorsuk intézését. Tudja, hogy az európai uralmat káosz fogja föl váltani. Az addig falvaikban és ősi tradícióikban megmaradt négek - ahelyett hogy megtanulnák a földművelést és kézműipart -, beözönlenek a városokba, ahol gyökértelen „proletárokká” züllve, az „újsütetű babonaság, primitív fanatizmus és a legmodernebb anarchizmus” prédáivá lesznek. Hogy ez milyen pontosan bekövetkezett, nem kell külön hangsúlyoznom. Afrika a felelőtlen politikai kalandorok vadászterületévé vált!

Doktor Schweitzernek - mint minden rendkívüli embernek - sok volt az ellensége. A fő vád, hogy „túl maradi”, részben igaz is volt. A villanyt például távollétében és merényletszerűen, magyar orvosra vezettette be, és az amerikaiaktól ajándékba kapott korszerű orvosi műszereket sem vette mindig használatba - kint rozsdásodtak a trópusi esőben. Lehet-e azonban 180 fokos fordulatot várni egy fáradt öregembertől? Amit ő tett, az forradalmi cselekedet volt, még akkor is, ha nem tudott mindig lépést tartani a technika fejlődésével. Lambarénében halt meg 1965. szeptember 5-én. Hogy mi lett a kórházával, mi van most a telepe helyén, nem tudom megmondani, hiszen magam is régen jártam arra. (*) Ami megmarad, az egy önfeláldozó, hősi élet emléke és példája.

(*) A kórház és klinika, kibővítvé és modernizálva, a mai napig működik. HKZS. **Köszönjük HKSZ**

¿CUÁNTO VALE TU METRO CUADRADO?

VIVIR EN BUDAPEST

Una de las cosas que me sorprendió al llegar a Budapest fue que la gente, a la hora de hablar de su piso, lo hacía especificando los metros cuadrados.

No era suficiente decir si el piso era grande o pequeño, si tenía 2, 3 o 4 habitaciones, sino que era imprescindible, para entrar en conversación, decir exactamente los metros. El mío tiene 61. Me lo aprendí. Pero hay quien vive en un 21 también, tan contento - o tan triste.

Los pisos en Budapest son pequeños, y no es raro encontrarte al llegar a una casa con que no hay cama por ninguna parte. Es que usan el sofá para dormir. Cuando se levantan ponen las mantas debajo y así queda arreglado el comedor. Tal vez sea por eso por lo que en Hungría no existe eso de "hacer la cama". El edredón se tira a la volea y no existe la funda elástica para la cama. Pim-pam - y a dormir.

Y si pasaste el tema de los metros, tienes que explicar en qué distrito vives. Uno lo puede arreglar fácil si vive en Buda. Es como poner un triunfo. Si a principios de alguno de estos siglos que han pasado vivir en Buda era cutre y de campo, hoy es como tener una medallita en el pecho.

Imaginaos, el otro día una amiga vendió un piso en el distrito VIII por 4 millones. Nadie quiere ir al VIII, dicen que hay muchos gitanos.

Después también está aquello de si vives en edificio de ladrillo o en panel. El orgullo con que alguno dice lo del ladrillo... Hay todo un léxico aparte para entender lo que significa echarse una cabezadita a orillas del Danubio.

Panellakás

Por Ekaitz González

En cualquier país del otro lado del otrora telón de acero [Cortina de Hierro. La R.] (incluida la ex Alemania Oriental), pueden encontrarse estos gigantescos bloques prefabricados de viviendas, y curiosos al principio para el viajero occidental, que junto a algún Lada o Trabant que aún recorre las calles, nos recuerda la etapa comunista que finalizó hace poco más de dos décadas.

Tan sólo en Hungría se calcula que hoy en día hay unos 2 millones de personas viviendo en este tipo de casas, una quinta parte de la población del país. Generalmente son aquellos que tienen menos recursos, los otros se han ido a vivir a las nuevas urbanizaciones y edificios de ladrillo, que ofrecen una mayor calidad de vida.

Sin embargo, en la práctica, son relativamente funcionales, y es la única posibilidad para aquellos con sueldos bajos o gente joven.

En Hungría se les llama panellakás, que significa literalmente "casa de paneles", ya que su construcción consistía básicamente en el ensamblaje de estos paneles de hormigón prefabricados.

Su sencillo y repetitivo diseño y sus materiales, baratos y de baja calidad, permitieron desarrollar distritos enteros en un tiempo récord, algo importante teniendo en cuenta que Europa estaba en ruinas tras la segunda guerra mundial, especialmente en los países de Centroeuropa y el Este, donde se habían producido los combates más cruentos. Ello permitió dotar a los millones de personas que habían perdido su casa de una vivienda funcional rápidamente.

Además, tras la guerra, hubo gente que había huido y volvió, y con la mejora progresiva de la economía comenzó un

notable crecimiento demográfico.

Se diseñaron varios modelos de bloques de viviendas, pero los más comunes son los de 10 y 5 plantas. Los de 5, porque en aquella época se decidió que era la altura máxima para una vivienda sin ascensor (en realidad son 4 alturas más el bajo), y los de 10 porque prácticamente se obtenían duplicando los de 5. No obstante, también hay algunos de menos alturas, o incluso de 15 o 20 plantas.

En los bajos de las viviendas, apenas hay comercios. En la época comunista la idea era la de ser todos iguales, algo que sin duda se conseguía con estas impersonales viviendas, y consumir pocos bienes, para tener poco que envidiar al vecino. Así que había pocos comercios. En su lugar se construyeron viviendas (hay muchísimos pisos en bajos) o pequeños garajes, para almacenar cosas o guardar el coche (¡el que lo tuviese!).

Muchas de estas viviendas han sido totalmente reformadas por dentro, y cuentan con las modernidades de cualquier hogar actual, a pesar de su descuidada estética exterior. Las zonas verdes también tenían mucha importancia. Se volvieron a plantar árboles, se reconstruyeron lagos artificiales y parques para el descanso y recreo de los residentes.

Así que la mezcla característica de estos barrios son enormes cubos de hormigón con amplias zonas verdes. Las fachadas y tabiques de estas viviendas son sumamente delgados, lo cual supone un bajo aislamiento, tanto acústico como meteorológico. El ruido procedente de las grandes avenidas (otra característica en el diseño de estos distritos) es un inconveniente, siendo los de menor valor económico aquellos que se encuentran en ellas. Por no hablar de que puedes escuchar perfectamente a los vecinos, como si el edificio fuese una "gran familia"...

El bajo aislamiento térmico es un gran problema de eficiencia energética: en invierno

la calefacción funciona prácticamente 24 horas para mantener la temperatura y muchos tubos van por fuera (la estética no es muy agradable); incluso hay calefacción en las escaleras. La calefacción central funciona por microdistritos. En cada uno hay un gigantesco edificio-caldera para calentar el agua, que se lleva por conducciones a todos los bloques. Esto proporciona a los hogares tanto calefacción como agua caliente. En verano, tan sólo puede aliviar las altas temperaturas la sombra que proporcionan los enormes árboles, cuya cercanía ayuda un poco.

Por otra parte el sencillo diseño cuboidal de los edificios hace fácil decorar las viviendas, incluso existen revistas especializadas en panellakás. Se mejoró la gris y triste estética de los edificios de hormigón pintando las fachadas de atractivos colores.

Aparte de lo dicho sobre los panellakás, tras la caída del comunismo llegaron años económicamente difíciles durante la transición del mercado, y el estado de los edificios en general era muy deficiente luego de años de escaso o nulo mantenimiento. Se debatió entre arreglarlos o derribarlos y construir viviendas nuevas. Debido a la mala situación económica, se escogió la primera opción: se comenzó un lento programa para mejorarlas. En las que renovaron, se mejoró su estado general, se cambiaron las ventanas y puertas y se instalaron calefacciones más modernas y eficientes.

El problema que ha retrasado tanto estas reformas en muchos edificios de preguerra, además del económico, ha sido la dificultad para encontrar a los dueños legítimos, ya que las viviendas habían sido estatizadas (no existía la propiedad privada durante el comunismo). En muchos pisos los dueños originales habían muerto y sus descendientes emigrado, y no había forma de localizarlos. Por eso podemos ver cómo un edificio está restaurado pero el de al lado no lo está.

(*) Año 13 N° 156. Editado en Budapest, por Sebastián Santos.

JUEGO PERVERSO DE LAS TARJETAS BANCARIAS

Aparecen artículos día a día sobre nuestro mal uso del dinero: que utilizamos efectivo, cuando deberíamos pasar a otros medios de pago. Hay leyes que tratan de limitar los montos de este uso. Tanto en Hungría, como en la Argentina, somos “punteros” en este aspecto (no tengo que aclarar los motivos de esta renuencia...).

Los bancos se desgañitan en su preocupación por cuidar los billetes en circulación. Tienen razón. Eso además representa buen negocio para ellos. Ya están apareciendo en el horizonte los gigantes de la informática, tratando de “morder” su parte en este mercado inmenso.

Hoy no puedo evitar tener una cuenta bancaria: todos los empleadores deben depositar los salarios en sendas cuentas (algunas empresas y oficinas estatales obligan a sus empleados a abrir cuenta en un banco determinado, el cual obtiene así un montón de capital de giro sin mover un dedo, aunque las cuentas-sueldo en la Argentina no pagan mantenimiento por el momento). Si además elijo tener una tarjeta, me cobran una tasa anual. Cobran por cada pago, cada extracción que realizo, aunque en el primer caso eso lo abona el comerciante. Pagan un interés a la vista por mi dinero, unos ridículos centavos, mientras lo tienen disponible para sus grandes negocios.

También debo referirme a toda la información marginal que obtienen sobre mis costumbres: dónde realizo mis compras, adónde suelo ir de viaje, cómo manejo mis finanzas, etc. Algo que se puede vender por mucho dinero. Las empresas de informática tratan de meterse cada vez más en mi vida privada por este medio. Por las páginas que visito en Internet, se enteran de mis campos de interés, para inundarme

luego de propaganda no deseada. Tratan de cerrar cada vez más el círculo, para enterarse de cada centavo que gasto... y de

cobrar además por ayudarlos a juntar la información.

Dicen que el uso de efectivo es caro... pero si cobro 100 pesos de salario en efectivo y gasto 10 en pagar un servicio en ventanilla, me quedan exactamente 90 pesos. En cambio, si pago por transferencia o por débito, me cobran algo más por el servicio. Seré anticuado, pero sé exactamente, cuáles son los servicios que necesito, sin que nadie me ayude a decidirlo... y estoy dispuesto a pagar por los mismos. Si es obligatorio, debería ser gratuito. Es el colmo, que el banco me cobre por transferir dinero desde mi cuenta para pagar la amortización del crédito que ellos mismos me concedieron, sin mover un centavo fuera de su propia oficina.

Dicen que es más seguro circular sin efectivo. Si me asaltan, el ladrón deberá aplicarme algunos golpes más, para sacarme el PIN para robarme, después de haberme quitado primero todas mis tarjetas. También es más cómodo, si las monedas no me pesan, ni me desfondan los bolsillos. Sin embargo, esos “algo más” van sumando, puedo perder hasta medio salario mensual por año en esas minucias.

Quiero abrir cuenta en un banco “amigable” (¿me podrían recomendar uno?), donde me presten amablemente todos estos servicios, a cambio de lucrar con mi dinero depositado. No creo que sea mal negocio para nadie... pero es mucho mejor, si pueden cobrar de ambas puntas, por supuesto.

Tisztelt Címzett!
Magyar Emigrációs és Diaszpóra Központ Budapesten

A **Balassi Intézet** segíti a határon túli magyar kultúra hazai és az egyetemes magyar kultúra külföldi bemutatását. Feladatának tartja a határon túli és a **diaszpóra magyar örökségének megismertetését**. A Nemzeti Kulturális Alap támogatásával létrehozta a Magyar Emigrációs és Diaszpóra Központot, budapesti székházában. Nyitás várhatóan 2015 első félévében.

A Központ állandó kiállítás keretében mutatja majd be a kivándorlási hullámokat, különösen a századforduló és az 1956-os forradalom és szabadságharc utáni elvándorlás társadalmi, gazdasági okait, az utazás módjait, körülményeit és az új hazába történő megérkezést. A látogatók, elsősorban a középiskolai diákok, megismerhetik a diaszpóra mai életét is. A honlapon tudástárat, kapcsolati lehetőséget hozunk létre.

Kérjük, segítse munkánkat. **Várjuk az Ön, a Családja és az intézmény tulajdonában lévő, elsősorban a kivándorlással, az emigrálással és az új élet elkezdésével kapcsolatos emléktárgyakkal, dokumentumokkal (fotók, útlevelek, személyi igazolványok, menetjegyek, levelek, naplók, képeslapok eredeti vagy digitalizált formában) melyeket szívesen felajánlana a program számára, 2014. november 25-ig** vegye fel a kapcsolatot a program szakmai kurátorával a további lépések egyeztetés érdekében.

Programkurátor
Bába Szilvia
e-mail: diaspora@bbi.hu
Jelentkezését várva, köszönettel,
Balassi Intézet - Budapest

To whom may it concern
Hungarian Emigration and Diaspora Centre - Budapest

Balassi Institute promotes that Hungarian culture created outside Hungary should be demonstrated in Hungary itself, and also that Hungarian culture in general be demonstrated abroad. It considers its duty to let people all over the world know **Hungarian heritage preserved by Hungarian communities living in neighbouring countries and in diasporas**. The Institute, with the help of the National Cultural Fund, will establish the Hungarian Emigration and Diaspora Centre in its Budapest headquarters. The opening is expected in the first half of 2015.

The Centre will arrange a stationary exhibition, where waves of emigration, especially the one at the turn of the 19th - 20th centuries and the one after the 1956 revolution and war of independence, will be shown, together with the social and economic causes, the way and conditions of travelling and the arrival in the new homeland. The visitors, predictably mostly secondary school students, will be able to learn the present-day life of the diasporas. A website will serve as a storehouse of knowledge and an opportunity as well to make contact.

Please, help our work. **We are expecting souvenirs, documents (photos, passports, identity cards, railway tickets, letters, diaries, postcards** in original or digitalized form) possessed by you, your family or your institute primarily correlated to emigration and settling down in the new homeland that you would willingly offer for the program. We would be pleased if you contacted the professional curator of the program in order to co-ordinate further steps until 25 November, 2014.

Curator of the program
Bába Szilvia
e-mail : diaspora@bbi.hu
We are looking forward to your report with thanks
Balassi Institute - Budapest

Buenos @ires-i Hírmondó
Az Argentínai Magyar Közösség elektronikus hírlevele
Publicación electrónica de la Comunidad Húngara en la Argentina

A Buenos @ires-i Hírmondóban (BAH) közölt cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség álláspontját tükrözik. Az egyéni tudósítások eredetiségéért és a szerzői jogi törvényi előírásokért (plágium) felelősséget nem vállalunk. A tudósítások szerkesztésének és nyelvhelyességi ellenőrzésének jogát fenntartjuk, a szerző erről külön értesítést nem kap. Tudósítást kizárólag elektronikus formában (e-mail) tudunk fogadni. A beérkezett írások szerzői jogai – a név feltüntetése mellett – a BAH-ra szállnak. Havonta megjelenő elektronikus hírlevél. Lapzárta minden hónap 15-én. Cikkeiket kérjük Wordben beküldeni szíveskedjenek, maximum 350 szó terjedelemben. Cikkenként két fényképet fogadunk.

Főszerkesztő: Gröber Lisa. Lektor: Zaha Alexandra.

Elérhetőség: buenosairesihirmondo@gmail.com

Minden jog fenntartva! Buenos Aires, 2014.